



శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

శ్రీ మహాసరస్వత్యై నమః

శ్రీ ప్రణవపీఠాధిశులు, అభినవశుక, ప్రవచననిధి, త్రిభాషామహాసహస్రావధాని

బ్రహ్మశ్రీ వద్దిపర్తి పద్మాకర్ గురుదేవులు అందించిన

శ్రీ వేదసాగర్ విగాయకో వేదేవిధానో

విషయసూచిక

క్ర.సం.	విషయము	పేజీ సం.
1.	వినాయక వ్రతకల్ప వైశిష్ట్యం	1
2.	శ్రీ వరసిద్ధి వినాయక పూజకు కావలసిన సామాగ్రి	1
3.	ఏకవింశతి (21) పత్రములు	2
4.	శ్రీ వరసిద్ధివినాయక పూజా ప్రారంభము	2
5.	పసుపు గణపతి (హరిద్రాగణపతి) పూజ	5
6.	గణపతి పూజా ప్రారంభం	9
7.	అష్టోత్తర శతనామ పూజ	13
8.	విఘ్నేశ్వరుని దండకము	18
9.	వినాయక చతుర్థి కథ	19
10.	భల్లాలవినాయక కథనం	25
11.	సంకటనాశన గణేశ స్తోత్రం & శ్రీ గణేశ భుజంగ స్తోత్రం	28

వినాయక వ్రతకల్ప వైశిష్ట్యం

- ౐ ఏ పూజ అయినా, వ్రతమైనా, చివరకు ఏ శుభకార్యం ప్రారంభించాలన్నా ముందుగా వినాయకుడిని పూజించడం మన సాంప్రదాయం. అటువంటి వినాయకుడి జన్మతిథిని 'వినాయక చతుర్థి' లేదా 'గణేశ చతుర్థి' పర్వదినంగా జరుపుకుంటారు.
- ౐ ఈ రోజున వినాయకుడి మట్టిప్రతిమను ఇంటిలో ప్రతిష్ఠించి స్వామివారికి పూజచేసి గరికతోపాటు, 21 పత్రాలతో పూజించి, వ్రతకథ చెప్పుకుని, ఉండ్రాళ్ళు, కుడుములు తదితరములైన పిండివంటకాలు నైవేద్యంగా సమర్పించుకుని ఇంటిల్లిపాదీ ఘనంగా పండుగ జరుపుకుంటారు.
- ౐ వినాయకుడు సకలదేవతా గణాలకి అధిపతి (గణనాయకుడు), అన్ని పూజలకు ప్రప్రథమంగా పూజింపవలసినవాడు. అందుకే ప్రతీ శుభకార్యాన్ని, పూజను మొదటిగా మనం గణపతిపూజతోనే ప్రారంభిస్తాం. అది పిల్లవాడి బాలసారే, విద్యాభ్యాసం నుండి, వివాహం, శంకుస్థాపన, గృహ ప్రవేశం, వ్యాపార ప్రారంభోత్సవాలు, నూతన వాహనం కొనుగోలు ఇలా ఒక సందర్భం ఏమిటి మానవజీవితంలో ప్రతీ ప్రధానమైన శుభకార్యానికి మొదటిగా గణపతిని పూజించటం అనాదిగా వస్తున్న అపూర్వ సంప్రదాయం.
- ౐ ఇలా మన ప్రతి పని విజయానికీ, చదువుకు, జ్ఞానానికీ దిక్కిన దేవుడు మన వినాయకుడు. అందుకే మనం మొదలుపెట్టే ప్రతి ముఖ్యమైన పని ఎటువంటి విఘ్నాలు కలుగకుండా విజయవంతంగా జరగాలని వినాయకుని ప్రార్థిస్తూ ఉంటాం. ముందుగా వినాయకుడిని సంతోషపెడితే ఆటంకాలు రాకుండా సకల శుభాలు పొంది, విశ్వర్యాలు సిద్ధించి కష్టాలు దూరమవుతాయని ప్రజల విశ్వాసం.
- ౐ భాద్రపద శుక్ల చతుర్థి వినాయకుడు జన్మించిన తిథి. అన్ని విఘ్నాలపై ఆధిపత్యం జరిగినట్లుగా పురాణాలబట్టి పండితులు తెలుపుతున్నందున మనదేశంతోపాటు ఇతర దేశాలలోని వారు కూడా ప్రతి సంవత్సరము భాద్రపదశుక్ల చతుర్థినాడు మట్టితో తయారుచేసిన ప్రతిమలను కుటుంబసభ్యులు అందరూ పూజిస్తున్నారు. శుభఫలితాలు అందుతాయని పురాణకథలు తెలుపుతున్న విధంగా మట్టితో చేసిన గణపతి విగ్రహాన్ని పూజించడం వలన కరువు కాటకాలు రాకుండా పంటలు సమృద్ధిగా పండుతాయని ప్రతీతి. వ్యవసాయ అభివృద్ధి కలుగుతుంది.

విఘ్నేశ్వరుని ఆశీస్సులతో, గురువుగారి అనుగ్రహంతో మనమంతా కూడా ఈ వ్రతాన్ని చేసుకుని సత్ఫలితాలను పొందుదాము.

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయక పూజకు కావలసిన సామగ్రి

- ✓ ఆవుపేద - ఇంటిని అలికి ముగ్గులు వేసి, (ఈనాడు గృహములు మార్బుల్స్ తో, టైల్స్ తో ఉంటున్నాయి) ఆ ఇండ్లలో కొద్దిగా ఆవుపేదను చిన్న ఉండగా చేసి ఒక ప్రక్క ఉంచాలి.
- ✓ మామిడి తోరణములు, గణపతి పూజకు పత్ర - మండపమును మామిడితోరణములతో, పాలవెల్లి మొదలైనవాటితో బాగా అలంకరించుకోవాలి.
- ✓ అరటిపళ్ళు, కొబ్బరికాయలు, పూలు, అక్షతలు, అగరువత్తులు, కర్పూరము - ఒక పళ్ళెములో ఉంచుకోవాలి.
- ✓ మూడు చిన్న గిన్నెలు లేదా గ్లాసులు - మూడు చిన్న గిన్నెలను గాని గ్లాసులను గాని తీసుకొని ఒక గిన్నెలో పాద్యజలము, ఒక గిన్నెలో అర్ఘ్య జలము, మూడవదానిలో ఆచమన జలము ఉంచుకోవాలి. పాదములకు

సమర్పించే జలం పాద్యం, హస్తములకు సమర్పించే జలం అర్ఘ్యం, ఆచమనం చేయించే జలం ఆచమన జలం అంటారు. అర్ఘ్యమిచ్చునప్పుడు ఏదైనా పుష్పాన్ని తీసుకొని నీటితో కలిపి గిన్నెలో విడిచిపెట్టాలి.

- ✓ తేనె, ఆవునెయ్యి, పటికబెల్లము, ఆవుపెరుగు, ఆవుపాలు - పంచామృత స్నానము చేయించునపుడు, తేనె, నెయ్యి, పటికబెల్లము, పెరుగు, పాలు కలిపి స్వామివారి మూర్తికి యథాశక్తి అభిషేకము చేయాలి. మధుపర్కము సమర్పించునపుడు తేనె, ఆవుపాలు, ఆవునెయ్యి కలిపి వినాయకునికి చూపాలి.

ఏకవింశతి (21) పత్రములు

శ్రీ వరసిద్ధివినాయకుని పూజలో ఉపయోగించే 21 రకాల పత్రి

1.మాలీపత్రం	— మాలి ఆకు	12.దేవదారుపత్రం	— దేవదారు ఆకు
2.బృహతీపత్రం	— వాకుడు ఆకు (వాక్కాయ ఆకు)	13.కరవీరపత్రం	— గన్నేరు ఆకు
3.బిల్వపత్రం	— మారేడు ఆకు	14.సింధువారపత్రం	— వావిలి ఆకు
4.దూర్వాయుగ్గం	— రెండు గరిక పోచలు	15.జాజిపత్రం	— జాజి ఆకు
5.దత్తూరపత్రం	— ఉమ్మెత్త ఆకు	16.గణ్డకీపత్రం	— ఏనుగుచెవి ఆకు
6.బదరీపత్రం	— రేగు ఆకు	17.శమీపత్రం	— జమ్మి ఆకు
7.అపామార్గపత్రం	— ఉత్తరేణి ఆకు	18.అశ్వత్థపత్రం	— రావి ఆకు
8.శిరీషపత్రం	— దిరిసెన ఆకు	19.అర్జునపత్రం	— మద్ది ఆకు
9.చూతపత్రం	— మామిడి ఆకు	20.అర్కపత్రం	— తెల్లజిల్లేడు ఆకు
10.విష్ణుక్రాంతపత్రం	— విష్ణుక్రాంతపు ఆకు	21.మరువకపత్రం	— మరువపు ఆకు
11.దాడిమీపత్రం	— దానిమ్మ ఆకు		

సూచన: కొన్ని వినాయక చతుర్థి వ్రతకల్పాలలో "తులసీ పత్రం సమర్పయామి" అని ఇస్తున్నారు. శాస్త్రప్రకారం వినాయకుని పూజకు ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ, ఎటువంటి సందర్భంలోనూ తులసీదళాలు ఉపయోగించరాదు. "శ్రీశివపురాణం"లో తులసీదళానికి బదులుగా "శిరీషదళము" అని ఉన్నది. భక్తులు ఈ విషయాన్ని గమనించగలరు.

శ్రీ వరసిద్ధివినాయక పూజా ప్రారంభము

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

హరిః ఓం

అపవిత్రః పవిత్రోవా సర్వావస్థాం గతోపి వా | యః స్మరేత్ పుండరీకాక్షం స బాహ్యభ్యంతరః శుచిః ||

పుండరీకాక్ష పుండరీకాక్ష పుండరీకాక్ష || (అనుచూ తల మీద నీళ్ళు జల్లుకోవాలి)

ప్రార్థన

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం | ప్రసన్న వదనం ధ్యాయేత్ సర్వ విఘ్నోప శాంతయే ||

అగజానన పద్మార్కం గజానన మహర్షిశం | అనేకదంతం భక్తానాం ఏకదంతం ఉపాస్తవే ||
 తదేవ లగ్నం సుదినం తదేవ తారాబలం చంద్రబలం తదేవ |
 విద్యాబలం దైవబలం తదేవ లక్ష్మీపతే తేంఽఘ్రియుగం స్మరామి ||
 గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః | గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః ||

ఆచమనం

1. ఓం కేశవాయ నమః 2. ఓం నారాయణాయ నమః 3. ఓం మాధవాయ నమః --- (అంటూ ఉద్ధరిణితో నీళ్ళు తీసుకుని నెమ్మదిగా చప్పుడు చేయకుండా 3 సార్లు త్రాగాలి.)
 ఓం గోవిందాయ నమః --- (అని నీళ్ళను క్రిందకు వదలాలి.)

- | | |
|------------------------|-------------------------|
| 5. ఓం విష్ణవే నమః | 15. ఓం ప్రద్యుమ్నాయ నమః |
| 6. ఓం మధుసూధనాయ నమః | 16. ఓం అనిరుద్ధాయ నమః |
| 7. ఓం త్రివిక్రమాయ నమః | 17. ఓం పురుషోత్తమాయ నమః |
| 8. ఓం వామనాయ నమః | 18. ఓం అధోక్షజాయ నమః |
| 9. ఓం శ్రీధరాయ నమః | 19. ఓం నారసింహాయ నమః |
| 10. ఓం హృషీకేశాయ నమః | 20. ఓం అచ్యుతాయ నమః |
| 11. ఓం పద్మనాభాయ నమః | 21. ఓం జనార్దనాయ నమః |
| 12. ఓం దామోదరాయ నమః | 22. ఓం ఉపేంద్రాయ నమః |
| 13. ఓం సంకర్షణాయ నమః | 23. ఓం హరయే నమః |
| 14. ఓం వాసుదేవాయ నమః | 24. ఓం శ్రీ కృష్ణాయ నమః |

భూతోచ్ఛాటన/భూశుద్ధి

ఉత్తిష్ఠంతు భూతపిశాచా ఏతే భూమిభారకాః | ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్మ సమారభే ||
 (అని శుద్ధి చేసినట్టుగా నాలుగు దిక్కులా ఉద్ధరిణితో నీళ్ళు చల్లాలి.)

ప్రాణాయామం

ఓం భూః | ఓం భువః | ఓం సువః | ఓం మహాః | ఓం జనః | ఓం తపః | ఓం సత్యం | ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం
 భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ ||
 ఓం ఆపాజ్యోతీరసోమృతం బ్రహ్మభూర్భువస్సువరోమ్ | (అని కుడిచేతితో ముక్కు పట్టుకొని ప్రాణాయామం చేయాలి.)

సంకల్పం

మమ ఉపాత్త సమస్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ముద్దిశ్య శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం శుభాభ్యాం శుభే శోభనే ముహూర్తే శ్రీ మహావిష్ణోః ఆజ్ఞయా ప్రవర్తమానస్య అద్య బ్రహ్మణః ద్వితీయ పరార్థే శ్వేతవరాహ కల్పే వైవస్వత మన్వంతరే కలియుగే ప్రథమపాదే జంబూద్వీపే భరతవర్షే భరతఖండే మేరోః దక్షిణ దిగ్భాగే శ్రీశైలస్య____ప్రదేశే,____నద్యోః మధ్య ప్రదేశే లక్ష్మీ నివాసగృహే, సమస్తదేవతా బ్రాహ్మణ ఆచార్య హరిహర గురుచరణ సన్నిధౌ అస్మిన్ వర్తమాన వ్యావహారిక చాంద్రమానేన శ్రీ____నామ సంవత్సరే దక్షిణాయనే వర్ష ఋతౌ, భాద్రపదమాసే, శుక్లపక్షే, చతుర్థి తిథౌ, ____వాసరే____నక్షత్రే____యోగే____కరణే ఏవం గుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ మమ ఉపాత్త దురితయక్షద్వారా అస్మాకం సహకుటుంబానాం క్షేమ స్థైర్య ధైర్య వీర్య విజయ అభయ ఆయుః ఆరోగ్య ఐశ్వర్య అభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మ అర్థ కామ మోక్ష చతుర్విధ పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం, సకల విద్యా ప్రాప్త్యర్థం, మనోవాంఛాఫల సిద్ధ్యర్థం, సమస్త దురితోప శాంత్యర్థం, సమస్త మంగళావాప్త్యర్థం, సత్సంతాన సౌభాగ్య శుభఫలావాప్త్యర్థం, ధన కనక వస్తు వాహన సమృద్ధ్యర్థం, సర్వాభిప్ర సిద్ధ్యర్థం, సర్వ అరిష్ట నివారణార్థం, దేహగ్రస్త ఆది వ్యాధి పీడా నివారణార్థం, సర్వకార్యేషు దిగ్విజయ సిద్ధ్యర్థం, వర్షేవర్షేప్రయుక్త వరసిద్ధివినాయక దేవతాముద్దిశ్య వరసిద్ధివినాయక దేవతా ప్రీత్యర్థం కల్పోక్త ప్రకారేణ యావచ్ఛక్తి ధ్యానావహనాది షాడశోపచార పూజాం కరిష్యే ||

(కాసిని నీళ్లు పక్కెంలో విడిచిపెట్టాలి లేదా కుడిచేతి ఉంగరంవేలును నీటిలో ముంచాలి.)

దీపారాధన

సాజ్యం త్రివర్తి సంయుక్తం వహ్నినా యోజితం ప్రియం | గృహాణ మంగళం దీపం త్రైలోక్య తిమిరాపహమ్ ||

భక్త్యా దీపం ప్రయచ్ఛామి దేవాయ పరమాత్మనే | త్రాహిమాం నరకాత్ ఘోరాత్ దివ్య జ్యోతిః నమోస్తుతే||

దీపత్వం బ్రహ్మరూపోసి జ్యోతిషాం ప్రభురవ్యయః | సౌభాగ్యం దేహి పుత్రాంశ్చ సర్వాన్ కామాంశ్చదేహిమే ||

(అని పలిస్తూ పూజలో దీపాన్ని వెలిగించాలి. దీపము వెలిగించి గంధము, కుంకుమ పెట్టాలి.)

దీపార్థం ప్రార్థనాపూర్వక నమస్కారాన్ సమర్పయామి.

ఆగమార్థం తు దేవానాం గమనార్థం తు రాక్షసాం | కురుఘంటారవం తత్ర దేవతాహ్వన లాంఛనమ్ ||

(అని గంటను మ్రోగించాలి)

యశ్శివో నామరూపాభ్యాం యాదేవీ సర్వమంగళా | తయోః సంస్కరణాత్ పుంసాం సర్వతో జయ మంగళమ్ ||

లాభస్తేషాం జయస్తేషాం కుత స్తేషాంపరాభవః | యేషామిందీవర శ్యామో హృదయస్థో జనార్దనః ||

ఆపదామపహర్తారం దాతారం సర్వసంపదాం | లోకాభిరామం శ్రీరామం భూయో భూయో నమామ్యహం ||

సర్వమంగళ మాంగళ్యే శివే సర్వార్థసాధికే | శరణ్యే త్ర్యంబకే గౌరి! నారాయణి నమోస్తుతే ||

ఓం శ్రీలక్ష్మీ నారాయణాభ్యాం నమః | ఓం ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః |

ఓం వాణీ హిరణ్యగర్భాభ్యాం నమః | ఓం శచీపురందరాభ్యాం నమః |

ఓం అరుంధతీ వశిష్టాభ్యాం నమః | ఓం శ్రీ సీతారామాభ్యాం నమః |

పసుపు గణపతి (హరిద్రాగణపతి) పూజ

వినాయక చతుర్థి మహా పర్వ కాలే మహా గణపతి అనుగ్రహ సిద్ధ్యర్థం హరిద్రా గణపతి పూజాం కరిష్యే ||

(పసుపుతో గణపతిని చేసి తమలపాకుపై ఉంచాలి.)

ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం శ్రీ మహాగణాధిపతి పూజాం చ కరిష్యే

సుముఖశైకదంతశ్చ కపిలో గజకర్ణకః | లంబోదరశ్చ వికటో విఘ్నరాజో గణాధిపః ||

ధూమకేతుర్గణాధ్యక్షః ఫాలచంద్రో గజాననః | వక్రతుండః శూర్పకర్ణో హేరంబః స్కందపూర్వజః

షోడశైతాని నామాని యః పఠేత్ శృణుయాదపి | విద్యారంభే వివాహేచ ప్రవేశే నిర్గమే తథా

సంగ్రామే సర్వకార్యేషు విఘ్నస్తస్య న జాయతే ||

కలశారాధనం

(కలశపాత్రకు గంధము, కుంకుమబొట్లు పెట్టి పుష్పాక్షతలతో అలంకరించాలి. కలశపాత్రపై కుడి అరచేయి నుంచి ఈ క్రింది మంత్రము చదవాలి.)

కలశస్యముఖే విఘ్నః కంఠేరుద్ర స్సమాశ్రితః | మూలే తత్రస్థితో బ్రహ్మ మధ్యేమాతృగణాః స్థితాః ||

కుక్షౌతు సాగరా స్సర్వే సప్తద్వీపా వసుంధరా | ఋగ్వేదోధ యజుర్వేద స్సామవేదోహ్యధర్వణః ||

అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబు సమాశ్రితాః | ఆయాంతుసర్వే పూజార్థం దురితక్షయకారకాః ||

గంగేచ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతీ | నర్మదే సింధు కావేరి జలేస్మిన్ సన్నిధిం కురు ||

కలశోదకేన పూజా ద్రవ్యాణి సంప్రోక్ష్య, దేవం సంప్రోక్ష్య, ఆత్మానం చ సంప్రోక్ష్య

(కలశములోని జలమును పుష్పముతో దేవునిపైనా పూజాద్రవ్యములపైన, తమపైన చల్లుకోవాలి. తదుపరి

పసుపు వినాయకునిపై జలము చల్లుతూ ఈ క్రింది మంత్రము చదవాలి.)

మొదటి ఉపచారం ధ్యానం: (ధ్యానశ్లోకం)

శుక్లాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజం | ప్రసన్న వదనం ధ్యాయేత్ సర్వ విఘ్నోప శాంతయే ||

ఈ శ్లోకం చదివి విఘ్నేశ్వరుని ధ్యానం చేయాలి. రెండు పుష్పాలు తీసుకుని, స్వామి వారి మీద పెట్టాలి.

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ధ్యాయామి. ధ్యానం సమర్పయామి.

ఆవాహనం:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ప్రాణ ప్రతిష్ఠాపన ముహూర్త శుభముహూర్తోస్తు – (స్వామి వారి మీద అక్షతలు వేయాలి.) ఇప్పుడు స్వామి వారిని ఇందులోకి ఆహ్వానించాము. శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ఆవాహయామి స్వామి వారి మీద అక్షతలు వెయ్యాలి.

సింహాసనం:

నవరత్నఖచిత సింహాసనార్థం అక్షతాన్ సమర్పయామి. (అక్షతలు వేయాలి)

పాద్యం:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమో నమః పాదయోః పాద్యం సమర్పయామి.

(కలశంలోని నీళ్ళు స్వామి వారి పాదాల మీద చల్లి కాళ్ళు కడిగితే దానికి పాద్యము అని పేరు.)

అర్ఘ్యం:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమో నమః హస్తయోః అర్ఘ్యం సమర్పయామి. (చేతులపై నీళ్ళు చల్లాలి)

ఆచమనం:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ముఖే శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.

స్నానం:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః శుద్ధోదకస్నానం సమర్పయామి.

ఇప్పుడు స్వామివారికి స్నానం. కొద్ది కొద్దిగా నీళ్ళు పుష్పంతో చల్లాలి.

స్నానానంతరం శుద్ధ ఆచమనం సమర్పయామి. స్నానానంతరం కూడా మళ్ళీ ఆచమనం సమర్పించాలి.

వస్త్రం:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః వస్త్ర యుగ్మం సమర్పయామి.

(పత్తి/దూది తో చేసిన వస్త్రము లేదా పుష్పము, అక్షతలు వేయాలి)

యజ్ఞోపవీతం:

ఓం యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం ప్రజాపతేర్యత్సహజం పురస్తాత్ | ఆయుష్యమగ్ర్యం ప్రతిముంచ శుభ్రం

యజ్ఞోపవీతం బలమస్తు తేజః || (పత్తి/దూది తో చేసిన యజ్ఞోపవీతం లేదా పుష్పము, అక్షతలు వేయాలి)

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమో నమః యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

గంధం, పుష్పములు, అక్షతలు:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః దివ్యశ్రీ చందనం సమర్పయామి. (పువ్వుతో గంధం తీసి వినాయకుని పైన ఉంచాలి)

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః అక్షతాన్ సమర్పయామి

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః అలంకారార్థం పుష్పైః పూజయామి. (అలంకారం కోసం పుష్పాలు సమర్పించాలి. 16 నామములతో పుష్పపూజ చెయ్యాలి.)

- | | |
|---------------------|------------------------------|
| 1. ఓం సుముఖాయనమః | 9. ఓం ధూమకేతవేనమః |
| 2. ఓం ఏకదంతాయనమః | 10. ఓం గణాధ్యక్షాయనమః |
| 3. ఓం కపిలాయనమః | 11. ఓం ఫాలచంద్రాయనమః |
| 4. ఓం గజకర్ణకాయనమః | 12. ఓం గజాననాయనమః |
| 5. ఓం లంబోదరాయనమః | 13. ఓం వక్రతుండాయనమః |
| 6. ఓం వికటాయనమః | 14. ఓం శూర్పకర్ణాయనమః |
| 7. ఓం విఘ్నరాజాయనమః | 15. ఓం హేరంబాయనమః |
| 8. ఓం గణాధిపాయనమః | 16. ఓం శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః |

నానావిధ పరిమళ పత్రపుష్పాణి సమర్పయామి.

ధూపం:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః, ధూపమామ్రాపయామి. అగరువత్తుల ధూపం చూపించాలి.

దీపం:

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః సాక్షాత్ దీపం దర్శయామి. దీపం చూపించాలి.

ధూప దీపానంతరం శుద్ధ ఆచమనం సమర్పయామి. ధూప దీపాలు అయ్యాక ఉద్ధరిణితో నీళ్ళు తీసుకుని గణపతికి చూపించి పళ్ళెంలో వదిలేయాలి.

నైవేద్యం:

ఇప్పుడు స్వామి వారికి నైవేద్యం సమర్పించాలి. బెల్లం లేకపోతే పళ్ళు ఉంటే పెట్టవచ్చు.

ఓం భూర్భువస్సువః ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య భీమహి భియో యోనః ప్రచోదయాత్ | సత్యంత్వర్తేన పరిషించామి, అమృతమస్తు అమృతోపస్తరణమసి శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః నైవేద్యం సమర్పయామి.

ఓం ప్రాణాయస్వాహా, ఓం అపానాయస్వాహా, ఓం వ్యానాయ స్వాహా, ఓం ఉదానాయ స్వాహా, ఓం సమానాయ స్వాహా, ఓం బ్రహ్మణే నమః, మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి, అమృతాపిధానమసి, ఉత్తరాపోశనం సమర్పయామి. అని గణపతికి నివేదన సమర్పించాలి.

తాంబూలం:

తాంబూలం సమర్పయామి. ఇప్పుడు తాంబూలం సమర్పించాలి.

తాంబూల చర్వణానంతరం శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి.

నీరాజనం:

ఇప్పుడు మంగళహారతి ఇవ్వాలి. శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ఆనంద కర్పూరనీరాజనం దర్శయామి.

నీరాజనానంతరం శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి. నమస్కరోమి. హరపార్వతీపుత్రాయ నమః

(ఎప్పుడూ ఆనందకర్పూర నీరాజనం ఇచ్చాక కాసిని నీళ్ళు స్వామి వారి మీద పోయ్యాలి.)

మంత్రపుష్పం:

మంత్రపుష్పానికి రెండు పూలు మరియు అక్షతలు చేతితో పట్టుకోవాలి.

వక్రతుండ మహాకాయ కోటి సూర్య సమప్రభ | నిర్విఘ్నం కురుమే దేవ సర్వ కార్యేషు సర్వదా ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః సువర్ణ దివ్య మంత్రపుష్పం సమర్పయామి (అక్షతలు, పువ్వులు స్వామి పాదాలపై వేయాలి).

ఆత్మప్రదక్షిణ:

తరువాత అక్షతలు తీసుకొని ప్రదక్షిణ నమస్కారాన్ సమర్పయామి అని స్వామి పాదాల దగ్గర ఉంచాలి.

ఆత్మ ప్రదక్షిణం చెయ్యాలి. తమ చుట్టూ తాము తిరుగుతారు.

యానికానిచ పాపాని జన్మాంతర కృతానిచ | తానితాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణ పదే పదే ||

పాపాః ఆహం పాప కర్మాహం పాపాత్మా పాప సంభవః | త్రాహిమాం కృపయా దేవ శరణాగతవత్సల ||

అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ | తస్మాత్ కారుణ్య భావేన రక్ష రక్ష గణాధిప ||

ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారం సమర్పయామి.

(మగవాళ్ళయితే పాపః అహం పాపాహం అనాలి. స్త్రీ లయితే పాపాః అని అనాలి. సహజంగా పుంలింగం వాడినంత మాత్రాన ఇక్కడ దోషం ఏమీ లేదు. మనం నేను అనుకున్నంత వరకు మనకు పాపం ఉంటుంది కాబట్టి మనం పాపాత్ములమే. ఈ విధంగా ఆయనకి ఆత్మ ప్రదక్షిణ నమస్కారం సమర్పించాము.)

ఇప్పుడు అక్షతలు తీసుకుని చేతిలో నీళ్ళు వేసుకుని మయాదేవా అని అనుకుని అక్షతలు నీళ్ళు కూడా పళ్ళెంలో వదిలి పెట్టాలి. (మగవారు చేతిలో అక్షతలు తీసుకొనగా, భార్య అతని చేతిలో నీరు పోయాలి.)

మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తి హీనం గణాధిప | యత్పూజితం మయాదేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే ||

అనయా ధ్యానావాహనాది షోడశోపచార పూజాం కరిష్యే

సర్వాత్మకః శ్రీ మహాగణాధిపతిః సుప్రీతః సుప్రసన్నో వరదో భవతు

ఏతత్ఫలం శ్రీ మహాగణాధిపతి పాదారవిందార్పణమస్తు.

శ్రీ మహాగణాధిపతి దేవతా ప్రసాదం శిరసాగృహ్ణామి. (తరువాత వినాయకునికి పూజ చేసిన అక్షతలు తీసుకుని తల మీద వేసుకోవాలి.)

ఉద్వాసన:

ఇప్పుడు స్వామివారికి ఉద్వాసన చెప్పాలి. అంటే పైకి ఒకసారి ఎత్తి క్రింద పెట్టాలి.

ఓం యజ్ఞేన యజ్ఞమయజంత దేవాస్తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యాసన్

తేహనాకం మహిమానస్స చంతే యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్సంతి దేవాః

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః యథాస్థానం ప్రవేశయామి. క్షేమార్థే పునరాగమనాయచ.

(తదుపరి పసుపు గణపతిని తీసుకొని మండపంలో ఎడమవైపు చివరగా (ఈశాన్యంలో) ఉంచాలి.

ఇప్పటిదాకా విఘ్నేశ్వరుని ఆవాహనం చేసి పూజించాము. యథాస్థానానికి పంపాము. దానికి ఉద్వాసన అని పేరు. ఇక్కడితో హరిద్రాగణపతిపూజ పూర్తి అయింది.)

గణపతి పూజా ప్రారంభం

పునః సంకల్పం:

(గణపతి విగ్రహానికి పూజ)

పూర్వోక్త ఏవం గుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ, అస్మాకం సహకుటుంబానాం క్షేమస్థైర్య విజయాయురారోగ్య విశ్వరూపిభివృద్ధ్యర్థం ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధ పురుషార్థ ఫల సిద్ధ్యర్థం సత్సంతాన సౌభాగ్య ఫలావాప్త్యర్థం శ్రీ వరసిద్ధివినాయక దేవతాముద్దిశ్య వరసిద్ధివినాయక దేవతా ప్రీత్యర్థం కలీష్క ప్రకారేణ యావచ్ఛక్తి ధ్యానావహనాది షాడశోపచార పూజాం కరిష్యే |

కరిష్యే గణనాథస్య వ్రతం సంపత్కరం శుభం | భక్తానామిష్టవరదం సర్వమంగళకారణం ||

ధ్యానం:

ఏకదంతం శూర్పకర్ణం గజవక్త్రం చతుర్భుజం | పాశాంకుశధరం దేవం ధ్యాయేత్ సిద్ధివినాయకం ||

ధ్యాయేద్గజాననం దేవం తప్తకాంచన సన్నిభం | చతుర్భుజం మహాకాయం సర్వాభరణభూషితం ||

శ్రీ మహాగణపతిం ధ్యాయామి ధ్యానం సమర్పయామి |

ఆవాహనం:

అత్రాగచ్ఛ జగద్వంద్య సురరాజాల్లితేశ్వర | అనాథనాథ సర్వజ్ఞ గీర్వాణసురపూజిత ||

శ్రీ మహాగణపతిం ఆవాహయామి | ఆవాహనార్థం అక్షతాన్ సమర్పయామి

ఆసనం:

అనేక రత్న ఖచితం ముక్తామణి విభూషితం | రత్న సింహాసనం చారు గణేశ ప్రతిగృహ్యతాం ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే ఆసనం సమర్పయామి |

పాద్యం:

గౌరీపుత్ర నమస్తేఽస్తు దూర్వారపద్మాది సంయుతం | భక్త్యా పాద్యం మయాదత్తం గృహాణ ద్విరదానన ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే పాద్యం సమర్పయామి |

అర్ఘ్యం:

సిద్ధార్థ యవదూర్వాభిః గంధ పుష్పాక్షతైర్యుతం | తిల పుష్ప సమాయుక్తం గృహాణార్ఘ్యం గజానన ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే అర్ఘ్యం సమర్పయామి |

ఆచమనం:

కర్పూరాగరు పుష్పైశ్చ వాసితం విమలం జలం | భక్త్యాదత్తం మయాదేవ కురుష్వాచమనం ప్రభో ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే ఆచమనం సమర్పయామి |

మధుపర్కం:

దధ్యాజ్య మధుసంయుక్తం మధుపర్కం మయాహృతం | గృహాణ సర్వలోకేశ గజవక్త్ర నమోఽస్తు తే ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే మధుపర్కం సమర్పయామి |

పంచామృత స్నానం:

11 సార్లు "గం గణపతయే నమః" అనుకుంటూ ఈ క్రింది మంత్రముతో అభిషేకము చేయవచ్చు.

ఓం నమో వ్రాతపతయే నమో గణపతయే నమః ప్రమథపతయే నమస్తే అస్తు ||

లంబోదరాయ ఏకదంతాయ విఘ్నానాశినే శివసుతాయ వరద మూర్తయే నమః ||

మధ్యాజ్య శర్కరాయుక్తం దధి క్షీర సమన్వితం | పంచామృతం గృహాణేదం భక్తానామిష్టదాయక ||

(శ్రీ సూక్తం, పురుష సూక్తం వచ్చిన వారు అవి పఠిస్తూ అభిషేకం చేయడం శ్రేష్టం.)

శ్రీ మహాగణాధిపతయే పంచామృత స్నానం సమర్పయామి | (ఇచ్చట పాలు, పెరుగు, పండ్లరసము

మున్నగు వానితో కూడా అభిషేకము శాస్త్రాక్త విధానముగా చేసికొనవచ్చును).

శుద్ధోదక స్నానం:

గంగాది పుణ్యపానీయైః గంధ పుష్పాక్షతైర్యుతైః | స్నానం కురుష్య భగవన్ ఉమాపుత్ర నమోఽస్తు తే ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే శుద్ధోదక స్నానం సమర్పయామి |

స్నానానంతరం శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి.

వస్త్రం:

రక్తవస్త్రద్వయం దేవరాజరాజాది పూజిత | భక్త్యాదత్తం గృహాణేదం భగవాన్ హరనందన ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి |

యజ్ఞోపవీతం:

రాజతం బ్రహ్మసూత్రం చ కాంచనంచోత్తరీయకం | గృహాణ చారు సర్వజ్ఞ భక్తానామిష్టదాయక ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి |

గంధము:

చందనాగరు కర్పూర కస్తూరీ కుంకుమాన్వితం | విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతాం ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయేనమః శ్రీగంధం సమర్పయామి |

అక్షతలు:

అక్షతాన్ ధవళాన్ దివ్యాన్ శాలీయాన్ తండులాన్ శుభాన్ | హరిద్రా చూర్ణ సంయుక్తాన్ సంగృహాణ
గణాధిప ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే అక్షతాన్ సమర్పయామి |

పుష్పాణి:

సుగంధానిచ పుష్పాణి జాజీకుండ ముఖానిచ | ఏకవింశతి సంఖ్యాణి గృహాణ గణనాయక ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే పరిమళ పత్ర పుష్పాణి సమర్పయామి |

అథ అంగపూజా

ఓం పార్వతీనందనాయ నమః | పాదౌ పూజయామి (పాదములను) |

ఓం గణేశాయ నమః | గుల్ఫౌ పూజయామి (చీలమండను) |

ఓం జగద్ధాత్రే నమః | జంఘే పూజయామి (మోకాలుక్రింద) |

ఓం జగద్వల్లభాయ నమః | జానునీ పూజయామి (మోకాలు చిప్ప) |

ఓం ఉమాపుత్రాయ నమః | ఊరూ పూజయామి (తొడలను) |

ఓం వికటాయ నమః | కటిం పూజయామి (నడుమును పూజింపవలెను) |

ఓం గుహాగ్రజాయ నమః | గుహ్యం పూజయామి (మర్మ స్థానములను) |

ఓం మహత్తమాయ నమః | మేఢ్రం పూజయామి (మర్మావయవ స్థానములను)

ఓం నాథాయ నమః | నాభిం పూజయామి (బొడ్డును) |

ఓం ఉత్తమాయ నమః | ఉదరం పూజయామి (పొట్టను) |

ఓం వినాయకాయనమః | వక్షఃస్థలం పూజయామి (ఛాతిని) |

ఓం పాశచ్చిదేనమః | పార్శ్వే పూజయామి (పక్కలను) |

ఓం హేరంబాయ నమః | హృదయం పూజయామి (హృదయము) |
 ఓం కపిలాయనమః | కంఠం పూజయామి (కంఠమును) |
 ఓం స్కందాగ్రజాయ నమః | స్కంధౌ పూజయామి (భుజములను) |
 ఓం హరసుతాయ నమః | హస్తాన్ పూజయామి (చేతులను) |
 ఓం బ్రహ్మచారిణే నమః | బాహూన్ పూజయామి (బాహువులను) |
 ఓం సుముఖాయ నమః | ముఖం పూజయామి (ముఖమును) |
 ఓం ఏకదంతాయ నమః | దంతౌ పూజయామి (దంతములను) |
 ఓం విఘ్నేశ్వరే నమః | నేత్రే పూజయామి (కన్నులను) |
 ఓం శూర్పకర్ణాయనమః | కర్ణౌ పూజయామి (చెవులను) |
 ఓం ఫాలచంద్రాయనమః | ఫాలం పూజయామి (నుదురును) |
 ఓం నాగాభరణాయనమః | నాసికాం పూజయామి (ముక్కును) |
 ఓం చిరంతనాయ నమః | చుబుకం పూజయామి (గడ్డము క్రింది భాగమును) |
 ఓం స్థూలోష్ఠాయ నమః | ఓష్ఠౌ పూజయామి (పై పెదవిని) |
 ఓం గళన్తదాయ నమః | గండే పూజయామి (గండమును) |
 ఓం కపిలాయ నమః | కచాన్ పూజయామి (శిరస్సుపై రోమములున్న భాగమును) |
 ఓం శివప్రియాయై నమః | శిరః పూజయామి (శిరస్సును) |
 ఓం సర్వమంగళాసుతాయ నమః | సర్వాణ్యంగాని పూజయామి (సర్వ అవయవములను)
 పత్రం= పత్రమును అని అర్థము. పత్రం పూజయామి అంటే పత్రమును పూజిస్తున్నామని అర్థము. కావున పత్రైః
 పూజయామి లేదా పత్రం సమర్పయామి అనాలి.

వినాయకుడికి భల్లాలకఫలాని (జీడిపప్పు) అంటే ఇష్టము. నివేదన చేయవలెను.

ఏకవింశతి పత్ర పూజ – (21 ఆకులు)

ఓం సుముఖాయనమః | మాచీపత్రం సమర్పయామి (మాచీపత్రం)
 ఓం గణాధిపాయనమః | బృహతీపత్రం సమర్పయామి (వాకుడు)
 ఓం ఉమాపుత్రాయనమః | జిల్వపత్రం సమర్పయామి (మారేడు)
 ఓం గజాననాయనమః | దూర్వాయుగ్గం సమర్పయామి (గరికలు)
 ఓం హరసూనవేనమః | దత్తూరపత్రం సమర్పయామి (ఉమ్మెత్త)
 ఓం లంబోదరాయనమః | బదరీపత్రం సమర్పయామి (రేగు)

ఓం గుహాగ్రజాయ నమః | అపామార్గపత్రం సమర్పయామి (ఉత్తరేణి)
 ఓం గజకర్ణాయనమః | జంబూపత్రం సమర్పయామి (నేరేడు)
 ఓం ఏకదంతాయనమః | చూతపత్రం సమర్పయామి (మామిడి)
 ఓం వికటాయనమః | విష్ణుక్రాంత పత్రం సమర్పయామి (విష్ణుక్రాంత)
 ఓం భిన్నదంతాయనమః | దాడిమీపత్రం సమర్పయామి (దానిమ్మ)
 ఓం వటవేనమః | దేవదారుపత్రం సమర్పయామి (దేవదారు)
 ఓం సర్వేశ్వరాయనమః | కరవీరపత్రం సమర్పయామి (గన్నేరు)
 ఓం ఫాలచంద్రాయనమః | సింధువారపత్రం సమర్పయామి (వావిలి)
 ఓం హేరంబాయనమః | జాజీపత్రం సమర్పయామి (జాజి)
 ఓం శూర్పకర్ణాయనమః | గణ్ణకీపత్రం సమర్పయామి (ఏనుగు ఆకు)
 ఓం సురాగ్రజాయనమః | శమీపత్రం సమర్పయామి (జమ్మి)
 ఓం ఇభవక్త్రాయనమః | అశ్వత్థపత్రం సమర్పయామి (రావి)
 ఓం వినాయకాయనమః | అర్జునపత్రం సమర్పయామి (మద్ది)
 ఓం సురసేవితాయనమః | అర్కపత్రం సమర్పయామి (తెల్లజిల్లేడు)
 ఓం కపిలాయనమః | మరువకపత్రం సమర్పయామి (మరువం)
 శ్రీ గణేశ్వరాయనమః ఏకవింశతి పత్రాణి సమర్పయామి

అష్టోత్తర శతనామావళి పూజా విశేషము: భయంకరమైన తీవ్రమైన రోగాలను పోగొడుతుంది. సూర్యకాంతుడనే రాజుగారికి కుష్ఠరోగం వచ్చింది. ఆయన భార్య సుధర్మాదేవి, వారిరువురూ చ్యవన మహర్షి దగ్గరికి వెళ్లారు. చ్యవనుడు తండ్రి భృగువు దగ్గరికి తీసుకెళ్లాడు. రాజుగారు గణేశపురాణం వినాలి అంటే కుష్ఠరోగం తగ్గాలి, అందుకని భృగుమహర్షి అష్టోత్తరశతనామపూజ చేసి ఆ నీళ్లు రాజు గారి మీద చల్లారు. ఆ రోగం బయటకు వచ్చింది. దాన్ని మామిడిచెట్టులో పెట్టినట్లుగా గణేశపురాణంలో కలదు.

అష్టోత్తర శతనామ పూజ

ఓం గజాననాయ నమః	ఓం ద్విముఖాయ నమః
ఓం గణాధ్యక్షాయ నమః	ఓం ప్రముఖాయ నమః
ఓం విఘ్నరాజాయ నమః	ఓం సుముఖాయ నమః
ఓం వినాయకాయ నమః	ఓం కృతినే నమః
ఓం ద్వైమాతూరాయ నమః	ఓం సుప్రదీపాయ నమః 10

ఓం సుఖనిధయే నమః |
 ఓం సురాధ్యక్షాయ నమః |
 ఓం మంగళస్వరూపాయ నమః |
 ఓం ప్రమదాయ నమః |
 ఓం ప్రథమాయ నమః |
 ఓం ప్రాజ్ఞాయ నమః |
 ఓం విఘ్నకర్త్రే నమః |
 ఓం విఘ్నహంత్రే నమః |
 ఓం విశ్వనేత్రే నమః |
 ఓం విరాట్పతయే నమః | 20
 ఓం శ్రీపతయే నమః |
 ఓం వాక్పతయే నమః |
 ఓం పురాణపురుషాయ నమః |
 ఓం పూష్టే నమః |
 ఓం పుష్కరోక్షిప్రదాహరణాయ నమః |
 ఓం అగ్రగణ్యాయ నమః |
 ఓం అగ్రపూజ్యాయ నమః |
 ఓం అగ్రగామినే నమః |
 ఓం భక్తనిధయే నమః |
 ఓం శృంగారిణే నమః | 30
 ఓం ఆశ్రితవత్సలాయ నమః |
 ఓం మంత్రకృతే నమః |
 ఓం చామీకరప్రభాయ నమః |
 ఓం సర్వాయ నమః |
 ఓం సర్వోపన్యాసాయ నమః |
 ఓం సర్వకర్త్రే నమః |
 ఓం సర్వనేత్రాయ నమః |

ఓం సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః |
 ఓం సర్వసిద్ధయే నమః |
 ఓం పంచహస్తాయ నమః | 40
 ఓం పార్వతీనందనాయ నమః |
 ఓం ప్రభవే నమః |
 ఓం కుమారగురవే నమః |
 ఓం సురారిఘ్నాయ నమః |
 ఓం మహాగణపతయే నమః |
 ఓం మాన్యాయ నమః |
 ఓం మహాకాలాయ నమః |
 ఓం మహాబలాయ నమః |
 ఓం హేరంబాయ నమః |
 ఓం లంబజరరాయ నమః | 50
 ఓం ప్రాస్వగ్రీవాయ నమః |
 ఓం మహేశాయ నమః |
 ఓం దివ్యాంగాయ నమః |
 ఓం మణికింకిణీ మేఖలాయ నమః |
 ఓం సమస్తదేవతామూర్తయే నమః |
 ఓం అక్షోభ్యాయ నమః |
 ఓం కుంజరాసుర భంజనాయ నమః |
 ఓం ప్రమోదాయ నమః |
 ఓం మహోదరాయ నమః |
 ఓం మదోత్కటాయ నమః | 60
 ఓం మహావీరాయ నమః |
 ఓం మంత్రిణే నమః |
 ఓం విష్ణుప్రియాయ నమః |
 ఓం భక్తజీవితాయ నమః |

ఓం జితమన్నధాయ నమః |

ఓం ఐశ్వర్యకారణాయ నమః |

ఓం జయినే నమః |

ఓం యక్షకిన్నరసేవితాయ నమః |

ఓం గంగాసుతాయ నమః |

ఓం గణాధీశాయ నమః | 70

ఓం గంభీరనినదాయ నమః |

ఓం వటవే నమః |

ఓం అభీష్ట వరదాయ నమః |

ఓం జ్యోతిషే నమః |

ఓం శివప్రియాయ నమః |

ఓం శీఘ్రకారిణే నమః |

ఓం శాశ్వతాయ నమః |

ఓం భవాయ నమః |

ఓం బలోత్థితాయ నమః |

ఓం భవాత్తజాయ నమః | 80

ఓం బ్రహ్మవిద్యాదిధారిణే నమః |

ఓం జిష్ణవే నమః |

ఓం సహిష్ణవే నమః |

ఓం సతతోత్థితాయ నమః |

ఓం విఘాతకారిణే నమః |

ఓం విశ్వద్యుతే నమః |

అష్టోత్తర శతనామ పూజాం సమర్పయామి ||

నానావిధపత్రపుష్పాణి సమర్పయామి ||

ధూపం:

దశాంగం దేవదేవేశ సుగంధం చ మనోహరం | ధూపం దాస్యామి వరద గృహాణ త్వం గజానన ||

శ్రీ మహాగణాధిపతయే ధూపమాఘ్నపయామి |

ఓం విశ్వరక్షాకృతే నమః |

ఓం భావగమ్యాయ నమః |

ఓం మంగళప్రదాయ నమః |

ఓం అవ్యక్తాయ నమః | 90

ఓం అప్రాకృత పరాక్రమాయ నమః |

ఓం సత్య ధర్మిణే నమః |

ఓం సఖ్యై నమః |

ఓం సరసాంబు నిధయే నమః |

ఓం మోదక ప్రియాయ నమః |

ఓం కాంతిమతే నమః |

ఓం ధృతిమతే నమః |

ఓం కామినే నమః |

ఓం కపిత్థ ఫల ప్రియాయ నమః |

ఓం బ్రహ్మచారిణే నమః | 100

ఓం బ్రహ్మరూపిణే నమః |

ఓం కల్యాణగురవే నమః |

ఓం ఉన్నతవేషాయ నమః |

ఓం వరజితే నమః |

ఓం సమస్తజగదాధారాయ నమః |

ఓం సర్వైశ్వర్యప్రదాయ నమః |

ఓం ఆక్రాంతపదచిత్తభవే నమః |

ఓం శ్రీవిఘ్నేశ్వరాయ నమః | 108

దీపం:

త్రివర్తి సంయుక్తం వహ్నినా యోజితం మయా | గృహాణ మంగళం దీపం ఈశపుత్ర నమోఽస్తు తే ||
శ్రీ మహాగణాధిపతయే దీపం దర్శయామి |

నైవేద్యం:

శాల్యన్నం షడ్రసాపేతం ఫల లడ్డుక మోదకాన్ | భక్ష్యం భోజ్యం చ లేహ్యం చ చోష్యం స్వీకురు శాంకరే ||
శ్రీ మహాగణాధిపతయే నైవేద్యం సమర్పయామి |
పానీయం పావనం శ్రేష్ఠం గంగాది సలిలాహృతం | హస్త ప్రక్షాళనార్థం త్వం గృహాణ గణనాయక ||
శ్రీ మహాగణాధిపతయే హస్త ప్రక్షాళనం సమర్పయామి |

తాంబూలం:

పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీదళైర్యుతం | కర్పూర చూర్ణ సంయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతాం ||
శ్రీ మహాగణాధిపతయే తాంబూలం సమర్పయామి |
తాంబూల చర్వణానంతరం శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి |

నీరాజనం:

నీరాజనం నీరజస్కన్ కర్పూరేణ కృతం మయా | గృహాణ కరుణారాశే గజానన నమోఽస్తు తే||
శ్రీ మహాగణాధిపతయే నీరాజనం సమర్పయామి |
నీరాజనానంతరం శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి |

మంత్రపుష్పం:

జాజీచంపక పున్నాగ మల్లికా వకుళాదిభిః | పుష్పాంజలిం ప్రదాస్యామి గృహాణ ద్విరదానన ||
శ్రీ మహాగణపతిం మంత్రపుష్పం సమర్పయామి |
(అవకాశమున్నవారు అనంతరము స్వర్ణపుష్పమును సమర్పించవలెను.)

ప్రదక్షిణం:

యానికాని చ పాపాని జన్మాంతర కృతాని చ | తాని తాని వినశ్యంతి ప్రదక్షిణం పదే పదే ||
ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సతతం మోదకప్రియా | మద్విఘ్నం హరయే శీఘ్రం భక్తానామిష్టదాయక ||
ఆఖివాహన దేవేశ విశ్వవ్యాపిన్ వినాయక | ప్రదక్షిణం కరోమి త్వాం ప్రసీద వరదో భవ ||
శ్రీ మహాగణపతయే ప్రదక్షిణం సమర్పయామి |

నమస్కారం:

నమో నమో గణేశాయ నమస్తే విశ్వరూపిణే | నిర్విఘ్నం కురు మే కామం నమామి త్వాం గజాననా ||

అగజానన పద్మార్కం గజానన మహర్షిశం | అనేకదం తం భక్తానాం ఏకదంతముపాస్మహే ||
 నమస్తే భిన్నదంతాయ నమస్తే హరసూనవే | మమాభీష్ట ప్రదోభూయాత్ వినాయక నమోఽస్తు తే ||
 శ్రీ మహాగణపతిం సాష్టాంగ నమస్కారం సమర్పయామి |

ప్రార్థన:

ప్రసీద దేవదేవేశ ప్రసీద గణనాయక | ఈప్సితం మే వరం దేహి పరత్ర చ పరాంగతిం ||
 వినాయక వరం దేహి మహాత్మన్ మోదకప్రియ | అవిఘ్నం కురు మే దేవ సర్వకార్యేషు సర్వదా||
 శ్రీ మహాగణపతిం ప్రార్థనా నమస్కారాన్ సమర్పయామి |

ఛత్రం:

స్వర్ణదండసమాయుక్తం ముక్తాజాలకమండితం | శ్వేత పట్టత పత్రం చ గృహాణ గణనాయక ||
 శ్రీ మహాగణపతయే ఛత్రం సమర్పయామి |

చామరం:

హేమదండసమాయుక్తం గృహాణ గణనాయక | చమరీవాలరజితం చామరం చామరార్చితా ||
 శ్రీ మహాగణపతిం చామరం వీచయామి |
 శ్రీ మహాగణపతిం అక్షతాన్ సమర్పయామి | శ్రీ మహాగణపతయే సమస్త రాజోపచారాన్, దేవోపచారాన్
 సమర్పయామి |

విఘ్నేశ్వరుని దండకము

శ్రీ పార్వతీపుత్ర లోకత్రయస్తోత్ర సత్పుణ్యచారిత్ర భద్రేభవక్త్రా మహాకాయ కాత్యాయనీనాథ సంజాత స్వామీ
 శివాసిద్ధివిఘ్నేశ, నీ పాద పద్మంబులన్ నీదు కంఠంబు నీ బొజ్జ నీ మోము నీ మౌళి బాలేందుఖండంబు నీ
 నాల్గుహస్తంబులున్నీకరాళంబు నీ పెద్దవక్త్రంబు దంతంబు నీ పాదహస్తంబు లంబోదరంబున్ సదా
 మూషకాశ్వంబు నీ మందహాసంబు నీ చిన్నతొండంబు నీ గుఱ్ఱరూపంబు నీ శూర్పకర్ణంబు నీ
 నాగయజ్ఞోపవీతంబు నీ భవ్యరూపంబు దర్శించి హర్షించి సంప్రీతి మ్రొక్కంగ శ్రీగంధమున్ కుంకుమం
 బక్షతల్ జాజులన్ చంపకంబుల్ తగన్ మల్లెలున్ మొల్లెలున్ మంచి చేమంతులన్ తెల్లగన్నేరులన్ మంకెనల్
 పాన్నలన్ పువ్వులున్నంచి దూర్వంబులన్ దెచ్చి శాస్త్రీకృతీన్ సమర్పించి పూజించి సాష్టాంగముంజేసి
 విఘ్నేశ్వరా! నీకు టెంకాయ పాన్నంటి పండ్లున్ మరిన్నంచివౌ నిక్షుఖండంబులున్ రేగుపండ్లప్పడంబుల్
 వడల్ నేయిబూరెల్ మరిన్ గోధుమప్పంబులున్ వడల్ పునుగులున్నూరెలున్ గారెలున్ చొక్కమౌ చల్చిడిన్
 బెల్లమున్ తేనెయున్ జున్ను బాలాజ్యమున్నానుబియ్యంబు నామ్రంబు బిల్వంబు మేల్ బంగరుబళ్ళిమందుంచి
 నైవేద్యముంబంచ నీరాజనంబున్ నమస్కారముల్ చేసి విఘ్నేశ్వరా! నిన్ను పూజింపకే యన్యదైవంబులం

బ్రాహ్మణల్వేయుటల్ కాంచనం బొల్లకే యిన్నుదా గోరుచందంబుగాదే మహాదేవ! యో భక్తమందార! యో సుందరాకార! యో భాగ్యగంభీర! యో దేవచూడామణీ! లోకరక్షామణీ! బంధుచింతామణీ! స్వామీ! నిన్నెంచ నేనెంత నీ దాసదాసానుదాసుండ శ్రీ దొంతరాజాన్వయుండ రామాభిధానుండ నన్నిపుడు చేపట్టి సుశ్రేయునిన్ జేసి శ్రీమంతుగా జూచి హృత్పద్మ సింహాసనారూఢతన్నిల్పి కాపాడుటే కాదు నిన్నొల్లి ప్రార్థించు భక్తాళికిన్ కొంగుబంగారమై కంటికిన్ రెప్పవై బుద్ధియున్ విద్యయున్నాడియున్ పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిన్ దగన్ గల్గగా చేసి పోషించుమంటిన్ గృహన్ గావుమంటిన్ మహాత్మా వందనంబుల్ శ్రీ గణేశా నమస్తే నమస్తే నమః||

వినాయక చతుర్థి కథ

శ్రీ వేదవ్యాస మహర్షయే నమః

విఘ్నేశ్వరుడు అనేక కల్పాలలో అనేక రూపాల్లో అవతరించాడు. ఒకటి కాదు, రెండు కాదు కొన్ని కోట్ల సార్లు అవతరించాడు.

బ్రహ్మదేవుడు స్వయంగా చెప్పిన కథ:

కల్పభేదాత్ గణేశస్యజనిః ప్రోక్తావిధేః పురా

శనిదృష్టం శిరశ్చిన్నం సంచితం గజమాననం

ఒకప్పుడు గణపతి విష్ణుస్వరూపుడై పుట్టాడు. పార్వతీదేవి తనకు పిల్లలు పుట్టాలని ఒక వ్రతం చేసింది. దానికి పుత్రక వ్రతం లేక నందా వ్రతం అని పేరు. ఆ వ్రతం చేయగానే స్వయంగా విష్ణువు వచ్చి ఆమె ఆతిథ్యం స్వీకరించి ఆమెకు కొడుకుగా మారిపోయాడు. అప్పటి నుంచి విఘ్నేశ్వరుణ్ణి విష్ణువు అని కూడా పిలవడం మొదలు పెట్టారు. శుక్లాంబర ధరం విష్ణుం అనడం వెనుక ఈ కథ ఉంది. ఇది బ్రహ్మవైవర్త పురాణంలో ఉంటుంది. ఆ తర్వాత ఆయన్ని శని చూశాడు, తల పగిలిపోయింది. గజముఖం పట్టుకొచ్చి ఆయనకు అతికించారు. ఇది ఒక కల్పంలో కథ.

అద్యేదానీమ్ శ్వేతకల్పోక్తా గణేశోత్పత్తిరుచ్యతే

శ్వేతవరాహ కల్పంలో గణేశుడు ఎలా పుట్టాడో తెలుసుకుందాం. ఒకప్పుడు పార్వతీదేవి తన అంతఃపురంలో ఉన్న స్నానగృహంలో నలుగు పెట్టుకుని స్నానం చేస్తోంది. ఆ సమయంలో నందీశ్వరుడు కాపలా ఉన్నాడు. ఎవరినీ లోపలికి రానీయకుండా నందిని కాపలా పెట్టింది. ఇంతలో శివుడు వచ్చాడు. శివుడు తన యజమాని కనుక కాదనలేక లోపలికి పంపాడు. దానితో పార్వతికి ఆగ్రహం కలిగింది. ఈ నందీశ్వరుడు స్వామి వారి సేవకుడు కాబట్టి కదా నా మాట కాదని ఆయన మాట విన్నాడు. అదే నా సేవకుడు అయితే, నాకంటూ ఒక పరిచారకుడు ఉంటే నామాట కాదనడు కదా అనుకుంది పార్వతీదేవి. నాకంటూ ఒక సేవకుడు, ఒక పుత్రుడు

ఉండాలి అనుకుంది పార్వతీదేవి. ఇలా అనుకుంటూ ఉండగా మానవలక్షణం ఆమెలో ప్రవేశించడం వల్ల అమ్మవారి ఒంటిపై మట్టి వచ్చింది. ఆ ఒంటిపై ఉన్న మట్టితో ఒక పురుషుడు తయారయ్యాడు.

"విచార్యేతి చ సా దేవీ వపుషో మల సంభవం

పురుషం నిర్మమౌ సాతు సర్వలక్షణసంయుతం!!" (శివ మహాపురాణంలో గణేశ ఖండంలో 13 అ. 20 శ్లో.)
 వపుషః = ఒంటినుండి, మల= మట్టినుండి, సంభవం = పుట్టినటువంటి పురుషుడిని చూచింది. అమ్మవారి శరీరంపై ఉన్న మట్టినుండి పుట్టాడు, కాబట్టి మట్టి విగ్రహం పెట్టి పూజించాలి అని బ్రహ్మాదిదేవతలు భావించి మట్టి విగ్రహం తయారుచేసి పూజించారు. ఆ విఘ్నేశ్వరుడు ఎలా ఉన్నాడంటే, తెల్లగా, ముద్దుగా, బొద్దుగా, ఒత్తుగా నల్లగా గిరజాల జుట్టుతో ఉన్నాడు. ఆయనకు ఒక కర్ర ఇచ్చి పార్వతీ దేవి, ఈ గుమ్మం దగ్గర కాపలా ఉండు. ఎవ్వరినీ లోనికి రానివ్వద్దు, అని చెప్పింది. కాసేపటికి శివుడు తన పరివారంతో వచ్చాడు. ఆయన లోపలికి వెళ్లబోతుంటే, ఏయ్! మా అమ్మ ఎవరినీ లోపలికి పంపించద్దు అంది, అని కర్ర అడ్డంపెట్టి కూర్చున్నాడు. ముందు శివుడు నవ్వుకుని, లోపలికి వెళ్ళండిరా ప్రమథగణాలు, ఈ పిల్లాడిని తోసుకుని అన్నాడు. ప్రమథ గణాలు వచ్చారు. అప్పుడు ఆ పిల్లాడు, వెళ్ళద్దంటే లోపలికి వెళ్తారా? అని కర్ర పుచ్చుకొని చితకబాదాడు. వాళ్లు హడలిపోయి, కుర్రాడు చూస్తే ఇంతున్నాడు. మమ్మల్ని చితకబాదాడు. మేము యుద్ధం చేయలేము అన్నారు ప్రమథ గణాలు. అప్పుడు శివుడు నందిని పంపాడు. నంది రాగానే రెండు కొమ్ములు విరగకొట్టేశాడు. అప్పుడు శివుడు ఆశ్చర్యపోయి, చివరకు ఆయనే వచ్చి, ఒరేయ్! లోపలున్న ఆవిడ మా ఆవిడిరా అన్నాడు. అవన్నీ నాకు తెలియదు. ఆవిడ మా అమ్మ. మీ అమ్మే నా భార్యరా అన్నాడు శివుడు. అయినా వినలేదు గణేశుడు. శివుడితో ఘోర యుద్ధం చేసాడు. చివరకు శివుడికి ఆగ్రహం కలిగి శూలం వేసాడు (మనకి గణపతిని ఇవ్వడం కోసం చేసిన వీల). ఆ శూలం దెబ్బకి వినాయకుడి తల తెగి అదృశ్యమైపోయింది. ఆ సమయానికి పార్వతీదేవి బయటకు వచ్చింది. ఆ దృశ్యం చూసి నా కుమారుణ్ణి మీరందరూ కలిసి సంహరిస్తారా, అని ఆగ్రహంతో నల్లని కాళీరూపం ధరించింది. అది చూసి శివుడు హడలిపోయాడు. ఆ కాళీరూపాన్ని చూసి శివుడు “శాంతం, శాంతం” అని బ్రతిమిలాడాడు. నీ కుమారుణ్ణి నేను బ్రతికిస్తాను. నువ్వు మాత్రం లోకాలని నాశనం చేయవద్దు, అనగా అమ్మ శాంతించింది. స్వామివారు అప్పుడు ఉత్తరం దిక్కున తల పెట్టుకుని పడుకున్న ఒక ప్రాణి ఉంది. దాని తల తీసుకువచ్చి తగిలించండి, బ్రతుకుతాడు అన్నాడు.

ఒకప్పుడు దూర్వాసుడు వైకుంఠానికి వెళ్ళి శ్రీమహావిష్ణువుని పూలదండతో పూజించాడు. విష్ణువు ఆ దండ మెడలో వేసుకుని, మళ్ళీ దూర్వాసుడి చేతిలో పెట్టాడు. ఆ విష్ణు నిర్మాల్యమైన ఆ దండని దూర్వాసుడు కళ్ళకద్దుకుని తలమీద పెట్టుకుంటే ఐశ్వర్యం వస్తుంది, శుభాలు కలుగుతాయి అని ఆ దండ శిరస్సునకు తగిలించుకుని, ఎవరికి ఇవ్వాలి అని అనుకుంటుండగా, అప్పుడు ఇంద్రుడు ఐరావతంపై వస్తుండగా చూసి, ఆ

విష్ణు నిర్మాల్యం ఇంద్రుడికి ఇచ్చాడు. ఇంద్రుడు అహంకారంతో మధ్యం మత్తులో ఆ దండ విసిరి ఐరావతంపై వేసాడు. వెంటనే ఆ ఐరావతం ధగధగ మెరిసిపోయి ఇంద్రుణ్ణి క్రింద పారేసి మాయమైపోయింది. మూఢుడా! విష్ణు నిర్మాల్యం తిరస్కరించిన నీవు దారిద్ర్యం అనుభవిస్తావు. ఆ ఏనుగు భవిష్యత్తులో వినాయకుడికి శిరస్సుగా మారి ప్రథమ పూజలు అందుకుంటుంది అని శపించాడు. ఆ ఐరావతం తలనే పట్టుకొచ్చి వినాయకుడికి తగిలించారు. అప్పటి నుండి ఆయన గజముఖుడయ్యాడు. ఆయన పుట్టింది భాద్రపద శుక్ల చతుర్థి, ఆయనకు గజ ముఖం వచ్చింది భాద్రపద శుక్లచతుర్థి. మధ్యాహ్నం సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకు పుట్టాడు. అందుకే ఆ సమయంలోనే పూజ చేయడం, నైవేద్యం సమర్పించడం, కథ వినడం చేయాలి అని నియమం. సూర్యోదయానికి చతుర్థి లేక తరువాత ఉన్నా ఆ రోజే పూజ చేయాలి. ఆ తరువాత శివుడు ఆయన్ని సమస్త విఘ్నగణములకు అధిపతిని చేసాడు. జనాల్లో ఆనందం ఎక్కవైపోయింది, అప్పుడు వారు గణపతికి నైవేద్యం పెట్టాలి అనుకుని, ఆయన్ని గణేశా నీకు ఏదంటే బాగా ఇష్టం చెప్పు, అదే నీకు నైవేద్యం పెడతాము అనగా అప్పుడు ఆయన నాకు ఆవిరితో చేసిన కుడుములు అంటే ఇష్టం. బియ్యం ఆడించాక, నూక వస్తుంది. ఆ నూకని నీళ్లలో వేసి ఉడికించాలి. జీలకర్ర, శనగపప్పు వేసి ఆవిరి పెట్టండి. అవి నాకు చాలా ఇష్టం, అని చెప్పాడు. అప్పటినుంచి కుడుములు నైవేద్యం పెట్టడం జరుగుతుంది. ఈ కుడుములను మోదకాలు అని సంస్కృతంలో అంటారు. మోదకం అంటే లడ్డు అని కూడా ఒక అర్థం. ఒకసారి కుబేరుడు ఇది విన్నాడు. ఉత్తరంగా ఉన్న కుబేరుడు మంచి ఆవునేతిలో జీడిపప్పు వేయించి, లడ్డు తయారు చేసి నైవేద్యం పెట్టాడు. అప్పుడు దేవతలంతా, మాకేమో బియ్యం నూక ఉడక బెట్టి చేసిన మోదకాలు పెట్టమన్నావు. మరి కుబేరుడు లడ్డు పెడితే స్వీకరిస్తున్నావు అనగా, అప్పుడు వినాయకుడు కుబేరుడు సరిగా వినని కారణంగా లడ్డులు పెట్టాడు. అతను అవే పెడతాడు. మీరు మాత్రం బియ్యంతో చేసినవి పెట్టండి. నేను రెండూ స్వీకరిస్తాను అన్నాడు. అందరూ పెట్టిన లడ్డులు, మోదకాలు అన్నీ తినేసాడు. వెంటనే బొజ్జ వచ్చేసింది. ఆ బొజ్జతోనే తండ్రికి నమస్కరించడానికి వెళ్ళాడు. శివుడు తలమీద చంద్రుడు ఉన్నాడు. పక్కన అమ్మ పార్వతి ఉంది. గణపతి వంగి నమస్కరిద్దాం అని వంగేసరికి, బొజ్జ ఎక్కువ కావడంతో కాళ్ళు పైకి లేచిపోయాయి. కాళ్ళు నేలకు ఆనిస్తే చేతులు లేచిపోయాయి. అది చూసి చంద్రుడు నవ్వాడు. దానితో దృష్టి దోషం స్వామి వారికి తగిలింది. దృష్టి దోషం వల్ల కూడా చాలా కష్టాలు వస్తాయి. అందునా చంద్రుడు రాజు. ఆయన దృష్టి ఇంకా ప్రమాదం. అందువల్ల గణేశుడి బొజ్జ పగిలి అందులో నుంచి కుడుములు, లడ్డులు అన్ని తిన్నవి తిన్నట్టే బయటికి వచ్చేసాయి. దాంతో అమ్మవారికి కోపం వచ్చింది. ఓరీ చంద్రా! నా కొడుకును చూసి నవ్వుతావా? నిన్ను చూసినవారికి నీలాపనిందలు వచ్చుగాక అని శపించి, మళ్ళీ కుమారుణ్ణి యథావిధిగా బ్రతికించుకుంది. దేవతలంతా వచ్చి, అమ్మా! మీ అబ్బాయి బాగున్నాడు, చంద్రుడు బాగున్నాడు. మధ్యలో మాకా అమ్మా శాపం.

చంద్రుణ్ణి చూస్తే కష్టాలు మాకొస్తాయి, ఆయనకు కాదు అన్నారు. చంద్రుణ్ణి చూడకుండా ఎలా ఉంటాం. విఘ్నేశ్వరుడి పాట పగిలిందని, చంద్రుణ్ణి శపిస్తే ఆ శాపం మమ్మల్ని కష్టాలపాలు చేస్తుంది, రక్షించు తల్లీ! అన్నారు. అప్పుడు స్వామివారు వినాయకచతుర్థి నాడు, వినాయకపూజచేసి, ఈ వినాయకావిర్భావ కథ విని, కథాక్షతలు శిరస్సున వేసుకున్న వారికి అభాండాలు రావు. నీలాపనిందలు రావు అని వరమిచ్చాడు.

ఇలా ఉండగా ఒకసారి ద్వాపర యుగం వచ్చింది. ద్వాపర యుగంలో భాద్రపద శుక్ల చతుర్థి వచ్చింది. అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణీ దేవిని పిలిచి, రుక్మిణీ! ఈ రోజు చతుర్థి. చంద్రుడిని చూస్తే ప్రమాదం, అందరూ వినాయకపూజ చేయండి, లేదా ఇళ్ళల్లో ఉండండి అన్నాడు. అప్పుడు రుక్మిణీ, అఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకుడివి, నీకు నీలాపనిందలు ఏమిటి? చంద్రుణ్ణి చూస్తే మనకేమిటి నష్టం? అన్నది. అప్పుడు స్వామి, అమ్మమ్మ! అంత మాట అనకు అన్నాడు. అయినా ఆమె వినలేదు. పూజా చేయలేదు. పూజచేయకపోతే సరే, ఇండ్లలో అయినా ఉండండి అన్నాడు. అందరూ ఇండ్లలో ఉన్నారు. కానీ శ్రీకృష్ణుడు మాత్రం రుక్మిణితో కలిసి సాయంకాలం పూట పాలు పితకడానికి బయటికి వెళ్ళాడు. వెండి గిన్నె పెట్టుకుని పాలు పితుకుతుంటే ఆకాశంలో ఉన్న చంద్రుడి ప్రతిబింబం పాలలో కనపడింది. పాలలో చంద్రుణ్ణి చూసాను. ఏ నీలాపనింద వస్తుందో? అన్నాడు స్వామి. మీకు రావులెండి అంది రుక్మిణీ. మరుసటి రోజే వచ్చేసింది అపనింద.

ద్వారకా నగరంలో సత్రాజిత్తు అనే ఒకాయన ఉన్నాడు. సత్రాజిత్తు సూర్యోపాసకుడు, సూర్యుణ్ణి భక్తితో ఉపాసన చేసాడు. ఆయన శమంతకమణి అనే ఒక మణిని ఇచ్చాడు. ఈ మణిని రాత్రి తలక్రింద పెట్టుకుని ప్రాద్దుటే లేస్తే ఎనిమిది బారువుల బంగారం ఉంటుంది. ఆ మణి ఉన్న చోట అకాల మృత్యువులు ఉండవు. ఐశ్వర్యానికి లోటుండదు. కానీ పిసినిగొట్టుతనంతో స్వార్థానికి వాడుకుంటే మృత్యువాత పడతారు. కనుక ఆ మణి ఉన్నవాడు దానధర్మాలు కూడా చేయాలి. సత్రాజిత్తు లోభి. ఆ మణిని నెత్తిన పెట్టుకొని ఇంటికి వస్తుంటే ఆయన ఒక సూర్యుడిలా వెలిగిపోయాడు. అందరూ ఆశ్చర్యపోయి, కృష్ణా! దేవతలు కూడా నీ దర్శనానికి వస్తుంటారు. ఇప్పుడు ఎవరో ఒకాయన ఆకాశం నుండి దిగి నీ దగ్గరకు వస్తున్నాడు. ఆయన ఎవరో తెలియదు. శివుడో, మాధవుడో, సరోజభవుడో, ఎవరో సామాన్యుడు కాదు అనగా కృష్ణుడు నవ్వి, వచ్చేది శివుడు కాదు, మాధవుడు కాదు, బ్రహ్మ కాదు, మన సత్రాజిత్తు. సూర్యుడు ఆయనకు ఒక మణి ఇచ్చాడు. అది నెత్తిన పెట్టుకోగానే సూర్యుడిలా మెరిసిపోతున్నాడు అని చెప్పి సత్రాజిత్తు దగ్గరకు వెళ్లి ఈ మణి నీదగ్గర ఉండటం నీకు క్షేమం కాదు. దీని వల్ల నీకు ప్రమాదమే. శత్రువులు తయారవుతారు. పైగా ఈ మణి ఉన్నవారు దానధర్మాలు చేయాలి. అది నీవు చేయవు. ఇది నీకు ముప్పు తెచ్చి పెట్టేలోపు మన మహారాజు ఉగ్రసేనుడికి

ఇచ్చేయి అన్నాడు. కృష్ణా! ఏమిటి? కష్టపడి తపస్సు చేసి మణి సంపాదించి సుఖపడదాం అనుకుంటే, రాజుకి ఇవ్వమంటావా? కృష్ణా! ఎంత స్వార్థపరుడవి నువ్వు?! నేను ఇవ్వను అన్నాడు.

కృష్ణుడు ఈ మణి అడిగాడు, మణి మీద దృష్టిపెట్టాడు. ఇవ్వకున్న వెన్నదొంగ అపహరిస్తాడేమో అని ఆ మణిని ఒక బంగారు గొలుసులో, పతకంలో అతికించుకుని, ఎప్పుడూ మెడలో వేసుకుని, పడుకునేటప్పుడు తల క్రింద పెట్టుకుని చాలా జాగ్రత్తగా కాపాడుకునేవాడు. ఒకరోజు సత్రాజిత్తు పారుగు ఊరికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అప్పుడు తమ్ముడ్ని మణిని ఏమి చేద్దాం అని అడిగాడు. అప్పుడు అతను "ఇంట్లో ఉంటే ప్రమాదం. నేను ఎలాగూ వేటకు వెళ్తున్నాను. నా మెడలో వేసుకొని వెళ్తాను" అనగానే ఆయన మెడలో వేసాడు. అది వేసుకుని గుఱ్ఱం ఎక్కి వేటకు వెళ్ళగానే, సింహం పైనబడి ప్రసేనజిత్తుని చంపి, సింహం ఆ మణిని తీసుకుని వెళ్తుంటే, ఆ సమయంలో వేటకు వచ్చాడు భల్లూక రాజు జాంబవంతుడు. ఆయన ఆ సింహాన్ని చంపి, ఆ మణిని పట్టుకుని పోయి తన గృహంలో బంతిలాగా వ్రేళ్ళాడ గట్టాడు. మణిని ధరించి వేటకు వెళ్లిన మా తమ్ముడ్ని కృష్ణుడు వధించాడు. ఈ కృష్ణునికి మర్యాద లేదు అని సత్రాజిత్తు బాధపడుతుంటే, అప్పుడు కృష్ణుడు నేను ఏ తప్పు చేయలేదు. అన్యాయంగా నాపై నింద పడింది. చతుర్థి నాడు చంద్రుడ్ని చూడడం వల్ల ఈ నింద వచ్చింది. ఈ నిందను తొలగించుకుంటాను అని కొంతమందిని వెంట పెట్టుకుని ఆ మణి కోసం వెళ్లగా, చనిపోయిన గుఱ్ఱం, కొద్ది దూరంలో మరణించిన ప్రసేనుడు, వాడిని చంపి ముందుకు వెళ్లిన నెత్తుటితో కూడిన సింహం కాలి గుర్తులు కనపడ్డాయి. ఆ కాలి గుర్తులు పట్టుకుని ఆయనతో వచ్చిన యాదవులను వెంట పెట్టుకుని వెళ్లగా, ఒక చోట సింహం చచ్చి పడి వుంది. అక్కడ నుంచి పెద్ద పెద్ద ఎలుగు బంటి కాలి ముద్రల గుర్తులు కనపడ్డాయి. ఆ ముద్రలు పట్టుకొని వెళ్లగా వెళ్లగా ఒక భయంకరమైన కటిక చీకటితో ఉన్న పెద్ద గుహ కనబడింది. కృష్ణుడు తనతో వచ్చిన వారందరిని, మీరు ఇక్కడే ఉండండి. ఇరవై ఏడు రోజులు దాటితే ఇరవై ఎనిమిదవ రోజు మీరు లోపలికి మాత్రం రావద్దు. లేదా ద్వారకా నగరానికి పోండి. ఇక నాకోసం చూడద్దు అన్నాడు. అని లోపలికి వెళ్ళాడు.

చాలా దూరం ప్రయాణించగా, ప్రయాణించగా ధగధగ మెరిసిపోతోంది మణి. ఆ మణిపై చేయి వేయగా అక్కడ ఉన్న దాసి అరిచింది. వెంటనే అక్కడకు జాంబవంతుడు తన అనుచరులతో వచ్చేసాడు. వారిద్దరి మధ్య ఘోర ముష్టి యుద్ధం జరిగింది. ఇరవై ఏడు రోజులు యుద్ధం జరిగితే జాంబవంతుడి శరీరం పిండిముద్ద అయిపోయింది. అప్పుడు జాంబవంతుడికి భయం వేసింది. ఇదంతా ఇలా ఉండగా బయట యాదవులంతా, 27 రోజులు దాటి 28 రోజులు అవుతోంది. కృష్ణుడు బయటకు రాలేదని ఏడ్చుకుంటూ రుక్మిణి, వసుదేవుడు దగ్గరకు వెళ్లారు. అప్పుడు అక్కడకు నారదుడు వచ్చాడు. అప్పుడు రుక్మిణి జరిగింది అంతా చెప్పగా, నారదుడు పరమ పవిత్రుడైన విఘ్నేశ్వరుడ్ని పూజించకపోతే ఏమవుతుంది అన్నావు తల్లీ. అందుకే

నీకు ఈ కష్టం వచ్చింది అనగానే అప్పుడు ఆమె భయపడిపోయి, నీవే సమస్త లోకాలికి మూలకారకుడివి. విఘ్నేశ్వరా! నేను అమాయకురాలిని, బాలని, అనుగ్రహించు. నా అపరాధాన్ని మన్నించు. విఘ్నేశ్వరా! నా స్వామి వస్తే నీ పూజ చేస్తాను అని మొక్కుకుంది. రుక్మిణి అలా మొక్కుకోవడం తోటే భల్లూకనాయకుడు క్రిందపడి, ఆయాసపడగా, కృష్ణుడు యుద్ధం చేయాలన్న మక్కువ తీరిందా అనగా, అప్పుడు జాంబవంతుడికి అర్థమైంది. అప్పుడు రామావతారంలో రాముడివి, ఇప్పుడు కృష్ణావతారంలో కృష్ణుడివి. రామావతారంలో అందరికీ వరాలిస్తున్నావు. అప్పుడు నేను నీతో యుద్ధం చేసే భాగ్యం ఇవ్వమన్నాను. ఈ అవతారంలో రాముడు ధర్మజ్ఞుడు, తనకు సాయం చేసిన వారిని చావగొట్టి బాధపెట్టడు కాబట్టి, నీతో యుద్ధం చేయడం ఈ అవతారంలో కుదరదు. అయినా భక్తుడు అడిగిన కోరిక తీర్చాలి. నేను ద్వాపరయుగంలో కృష్ణుడిగా పుడతాను. అప్పుడు ఇరవై ఏడు రోజులు నీతో యుద్ధం చేస్తాను. ఇరవై ఎనిమిదవ రోజు నీకు ఓపిక ఉంటే మళ్ళీ యుద్ధం చేస్తాను అని వరమిచ్చాడు. ఇప్పుడు అది నిలబెట్టుకున్నాడు. నువ్వే రాముడివి! నువ్వే కృష్ణుడివి. ఇంకా కొడితే ఈ జాంబవంతుడు ఉండడు, రక్షించు అనగానే, అప్పుడు కృష్ణుడు జాంబవంతుడి శరీరం అలా నిమరగానే శరీరం యథావిధిగా మారింది. ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి వరం కోరుకోకు అన్నాడు. స్వామి కష్టపడి నా గృహానికి వచ్చావు, అనుగ్రహించావు. నేను నిన్ను సేవించుకోలేదు, నీ సేవచేసుకోవాలని కోరుకుంటున్నాను. నీకు ఏమి కావాలో కోరుకో అనగా కృష్ణుడు నీ సేవా వద్దు, ఏమీ వద్దు. ఆ మణిని నాకు ఇవ్వు. ఈ మణి నేను అపహరించానని నాపై నింద వేసారు కొంతమంది తామసగుణ సంపన్నులు అన్నాడు. ఆ నింద పోగొట్టుకోవడానికే నేను ఇంత దూరం వచ్చాను. ఈ మణి నాకిస్తే తీసుకెళ్లి సత్రాజిత్తుకి ఇస్తాను. నాపై పడిన అభాండం తొలగిపోతుంది అనగానే, మణి కాదు నా కుమార్తెను కూడా ఇస్తాను అని జాంబవతిని కూడా పట్టుకొని వచ్చి ఇచ్చేసాడు.

అలా మణితో పాటు జాంబవతిని కూడా తీసుకుని సత్రాజిత్తు దగ్గరకు వచ్చాడు. సత్రాజిత్తు బాధపడి భగవంతుని పైనే అభాండం వేసాను అని ఈ మణితో పాటు నా కుమార్తె సత్యభామను కూడా ఇచ్చేస్తున్నాను అన్నాడు. సూర్యభగవానుడు నీకు ఇచ్చిన మణి నువ్వే ఉంచుకో, నాకు వద్దు అని సత్యభామను మాత్రం స్వీకరించాడు. అక్కడకు రుక్మిణీదేవి వచ్చి విఘ్నేశ్వర పూజ చేస్తాను అనగానే మీరు తిరిగి వచ్చారు అంది. భాద్రపదమాసం వచ్చింది, ముగ్గురు భార్యలతో కలిసి విఘ్నేశ్వర పూజ వైభవంగా చేసారు.

కథ ఫలశ్రుతి: ఈ కథ వింటే ఎటువంటి దోషాలు ఉన్నా తొలగిపోతాయి, అభాండాలు నుండి విముక్తి, నీలాపనిందలు తొలగుతాయి. కథాక్షతలు శిరస్సున వేసుకుంటూ ఈ శ్లోకాన్ని చెప్పుకోవాలి.

సింహాః ప్రసేన మవధీః

సింహో జాంబవతాహతః

సుకుమారక మా రోదీ

స్తవ హ్యాప శృమంతక:

భల్లాలవినాయక కథనం (శ్రీ గణేశపురాణం - 22 వ అధ్యాయం)

తన పూర్వీకుడైన దక్షుని చరిత్ర అంతా విశ్వామిత్రుడు రాజుకు వివరించడం. ఓ భీమరాజా! పూర్వం సింధుదేశంలో ప్రసిద్ధిచెందిన 'వల్లీ' అనే నగరం ఉండేది. ఆ పట్టణంలో 'కల్యాణ సంజ్ఞకుడు" అనే పేరుగల ధనికుడైన వైశ్యుడుండేవాడు. వితరణతో అడిగినవారందరికీ లేదనకుండా దానధర్మాలు చేసేవాడు. దేవబ్రాహ్మణభక్తిలో సాటిలేనివాడు. అతనికి ఇందుమతి అనే పేరుగల సౌందర్యవతి, మహాపతివ్రత అయిన భార్య ఉండేది. ఆ దంపతులకు గుణవంతుడూ, రూపవంతుడూ ఐన కుమారుడు జన్మించాడు. యధోచిత సంస్కారములు నిర్వహించి, పుత్రుని జననకాలంలో బ్రాహ్మణస్త్రీతికోసం గోవుల్ని , రత్నమాణిక్యాల్ని, అనేక దివ్యవస్త్రాల్ని దానం చేసాడు. జ్యోతిష్కులను సంప్రదించి ఆ పిల్లవాడికి భల్లాలుడు అని పేరుపెట్టాడు. ఆ పిల్లాడు శుక్లపక్ష చంద్రుడిలా దినదిన ప్రవర్ధమానంగా ఎదిగాడు. బాల్యం నుంచే భగవద్భక్తి అతనికి సహజంగా అలవడింది. పూర్వపుణ్య విశేషంచేత గజాననుడి పట్ల అతనికి గాఢానురక్తి ఉండేది. ఇలా ఉండగా ఆ భల్లాలుడు తన తోటి బాలురతో కలిసి ఒకరోజు అడవికెళ్ళాడు. అనేకరకాలైన ఆటలాడి, స్నానంచేసి ఒక నునుపైన రాతిని తీసుకుని, దానిని గణేశుడిగా భావించి ప్రాణపతిష్ఠచేసి శ్రద్ధగా గరికతోటి , పువ్వులతోటి భక్తితో పూజించారు. అతని మిత్రుల్లో కొందరు ధ్యానంచేస్తూ గణేశనామాన్ని జపిస్తోంటే, మరికొందరు ఆనందంతో నాట్యంచేసారు. మరికొందరు మృదుమధురంగా పాడారు. కొందరు కజ్జలతోనూ, మామిడిచిగుళ్ళ తోరణాలతోనూ ఆ మూర్తికి ఒక చక్కని మంటపాన్ని ఏర్పాటుచేసారు. ఇలా ఆ బాలకులంతా చక్కని ప్రాకారాన్ని, దేవునికి మంటపాన్ని, ఆలయాన్నీకూడా అత్యంత శ్రద్ధాభక్తులతో నిర్మించారు. ఫలపుష్పాల్ని నైవేద్యంగా పెట్టి ధూపదీపాలతో ఆ మూర్తిని ఆరాధించారు! కొందరు పండితుల వేషంలో వేదాల్ని పురాణాల్ని ఉపదేశించి ఆనందించారు. ఇలా భగవంతుడి మీది భక్తితో ఆ పిల్లలు అన్నపానాలను సైతం మరిచిపోయారు.

ఇలా కొన్నిరోజులు గడిచాయి. ఆ పిల్లల తల్లిదండ్రులు ఒకనాడు ఆ కల్యాణవైశ్యునివద్దకు వచ్చి ఎంతో కోపంతో "మీ భల్లాలుణ్ణి నివారించు! తనతోపాటు మా పిల్లల్ని కూడా ' భక్తి-రక్తి' అంటూ పాడుచేస్తున్నాడు. అడవుల్లో తిరుగుతూ, వేళకు అన్నంనీళ్ళూ కూడా తీసుకోకుండా మా పిల్లలు నీరసపడిపోయారు. సరిగ్గా వేళకు భోజనానికి కూడా ఇళ్ళకు రావటంలేదు! కనుక నువ్వే నీకొడుక్కి బుద్ధిచెప్పి అలా తీసుకెళ్ళకుండా చేయ్యాలి. లేకపోతే మేమే వాణ్ణి కట్టేసి చావమోదుతాం! లేదా రాజుగారికి ఫిర్యాదుచేసి మిమ్మల్ని ఈ గ్రామాన్నుంచే వెళ్ళగొట్టిస్తాం!" అంటూ నిఘోరాలాడారు! ఇలా ఆ గ్రామస్థులాడిన తీవ్రమైన కఠినమైన

మాటలకి బాధతో, రోషావేశంతో కల్యాణ సంజ్ఞకుడు వేగంగా తన కొడుకు అతడి స్నేహితులు గణేశుని పూజచేస్తున్న అడవిలోకి వెళ్ళాడు. ఒకపెద్ద కఱ్ఱతో బాలురు నిర్మించిన మందిరాన్ని, ప్రాకారాన్ని పడగొట్టేసాడు. భయంతో ఆ పిల్లలు నాలుగు వైపులకీ పరుగుతీసారు. ఆ సమయంలో భల్లారుడు మాత్రం చెక్కు చెదరకుండా స్థిరంగా కూర్చున్నాడు. వాళ్ళ గ్రామస్థులు నిందించడం వల్ల అప్పటికే కోపంతో పిచ్చివాడైన ఆతడి తండ్రి కల్యాణవైశ్యుడు మాత్రం కోపంతో అతని చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని నెత్తురుకారేలా కఱ్ఱతో కొట్టాడు. అక్కడ వాళ్ళు పూజచేస్తున్న సిందూరవర్ణంలో ఉన్న గజాననుడి విగ్రహాన్నికూడా పీకి పారవేసాడు. పాలుగారే అతని లేతశరీరం ఆ రక్తపురంగులో మోడుగపువ్వు రంగుతో ఎఱ్ఱగా మారిపోయింది. తన కొడుకుని తీగెలతోటీ తాళ్ళతోటీ కట్టేసి "ఒరేయ్! నిన్నిప్పుడు నీ దేవుడే రక్షించాలి! అతడే నీకు అన్నం పెట్టి నీ ఆకలి తీర్చాలి. చూద్దాం ఏంచేస్తాడో? ఒకవేళ పారపాటున ఇంటికి వచ్చావా.చచ్చావే!" అంటూ కోపావేశంతో ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ కథా విధానాన్ని భీమరాజుకు వినిపిస్తున్న విశ్వామిత్రుడు ఇలా కొనసాగించాడు. ఓ రాజా! ఈ విధంగా అతడిలో కోపమనే పెద్దపులి వివేకమనే కుందేటిని కబళించడంతో ఆ వైశ్యుడు చెడ్డపని అనే జంకు కూడా లేకుండా తన ఇష్టంవచ్చినట్టు చేసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. భల్లారుడుమాత్రం గణేశుడిని భక్తితో స్మరిస్తూ మనస్సులో ఇలా అనుకున్నాడు. 'స్వామీ! ఓ జగత్ప్రభూ! దుష్టశిక్షణ నీకు వెన్నతో పెట్టిన విద్యగదా! విఘ్నాలను, దుష్టులను నశించచేయడంవల్లనే నీకు విఘ్నహరుడనే కీర్తి జగత్తులో ప్రఖ్యాతమైంది! ఓ దేవా! భూమిని మోసే శేషుడు ఆ పనిని వదిలేయచ్చు గాక, సముద్రాలను ఎండిపోయేలా చేసే సూర్యుడు తన కిరణాల తీవ్రమైన వేడిని వదిలేయచ్చు గాక, అలానే అగ్ని తన వేడిమిని కోల్పోవచ్చు గాక కానీ నీవు నీ నిజభక్తులను ఎప్పుడూ విడిచిపెట్టవు అని వేదాలు చెపుతున్నాయి గదా! నువ్వు ఇంతజరిగినా చూస్తూ ఊరుకుంటావా?' అని ఏడుస్తూ తన తండ్రిని ఇలా శపించాడు.

నేను ఎంతగానో శ్రద్ధాభక్తులతో శ్రమించి కట్టిన ఈ ఆలయాన్ని ఎవరైతే పాడుచేసి తీరని దైవద్రోహం చేసారో, గణేశుని విగ్రహాన్ని విసరివేసారో అలాంటి పాపాత్ముడైన నాతండ్రి గుడ్డివాడు, పాట్టివాడు, చెవిటివాడు, మూగవాడు అయిపోవాలి' అని శపించాడు. ఆ పరమ దయాళువైన గజాననుని పాదాలే ధ్యానిస్తూ, ఈ అరణ్యంలోనే ప్రాణం విడుస్తాను! నా తండ్రి కఱ్ఱతో మోడుతున్నప్పుడే నాదేహాన్ని ఆ దేవదేవునికి అర్పించాను!' అంటూ ఉండగా గణేశుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. భల్లారుడి శరీరంపైన గాయాలు రక్తస్రావమూ ఆశ్చర్యంగా మటుమాయమయ్యాయి! శరీరం దివ్యదేహంగా మారింది! అప్పుడు అతడు తన శ్రద్ధాభక్తులనే మాటలుగా చేసి ఇలా కీర్తించాడు. భల్లారుడు గజాననుని స్తుతించుట.

శ్రీ గణేశ పురాణం లో భల్లారుడు గణేశుడు ప్రత్యక్షమైనప్పుడు చేసిన గణేశస్తుతి.

శ్లో : త్వమేవ మాతాసి పితాసి బంధుః | త్వమేవ కర్తాసి చరాచరస్య |

నిర్వాసి దుష్టాంశ్చ ఖలాంశ్చ సాధూన్ | యోనౌ వియోనౌ వినియుంక్ష్వథాపి||

శ్లో : త్వమేవ దిక్ష్క్త నభో ధరాబ్ధి | గిరీంద్ర కాలానల వాయురూపః |

రవీందు తారా గ్రహ లోకపాలవర్గః | ఇంద్రియార్థః ఔషధి ధాతురూపః ||

చరాచర రూపమైన ఈ సకల జగత్తుకూ తల్లివీ, తండ్రీవీ, కర్తవూ నువ్వే అయినా ఓ విఘ్నేశ్వరా! నీ సంకల్పంవల్లనే క్రూరులు, సజ్జనులు తమతమ స్వభావాలకు సరిపడే తల్లితండ్రులకు జన్మిస్తున్నారు! అష్టదిక్కులూ, ప్రాణాధారమైన గాలీ, సకలసముద్రాలూ, సూర్యచంద్రాగ్నీలూ, సమస్త ఓషధులూ, ధాతువులూ నీ స్వరూపమేకదా ప్రభూ! అటువంటి నీ మహిమను బాలుడినైన నేను మాటలతో ఎలా స్తోత్రం చేయగలను? కేవలం నీ అనుగ్రహం చేతనే భక్తసులభుడవైన నీ దివ్యమంగళరూప దర్శనం నాకు కల్గింది!" అంటూ భక్తితో నమస్కరించిన ఆ భల్లూణ్ణి ప్రేమతో లేవనెత్తి, అతనిని గజాననుడు ఆలింగనం చేసుకున్నాడు. ఓ భల్లూలా! నీ భక్తికి ఎంతో సంతోషించాను. ఎంత దుర్లభమైనదైనా ఆ వరాన్ని నీకు ఇవ్వదలిచాను! అన్నాడు. అప్పుడా బాలకుడిలా ప్రత్యుత్తరమిచ్చాడు!

"ఓ గణేశా! నీ పాదాలపై అంతులేని దృఢభక్తిని నాకు సర్వదా ప్రసాదించు! నీవీ క్షేత్రంలో వెలసి సకల ప్రజలకూ విఘ్నాన్ని పారద్రోలి అనుగ్రహించు!" అంటూ ప్రార్థించాడు. ఆ ప్రార్థనకు భక్తవత్సలుడైన గజాననుడిలా అన్నాడు. "నీ పేరు ముందుగానూ, నా పేరు తరువాత కలిగి లోకంలో భల్లూల వినాయకుడన్నపేర ఈ క్షేత్రంలో స్థిరంగా వెలుస్తాను! నీకు ఎప్పుడూ నా యందు దృఢభక్తి ఉండే వరాన్ని ఇస్తున్నాను. ఈ వల్లి అనే పేరుగల క్షేత్రాన్ని, భల్లూలుని చరిత్రను భాద్రపద శుక్లచతుర్థినాడు తలచుకున్నవారికి అన్నికోరికలు తీరుస్తాను! అంటూ వరాలను అనుగ్రహించి గజాననుడు మాయమయ్యాడు. ఆ తరువాత ఆ భల్లూలుడు వేదవిదులైన బ్రాహ్మణోత్తముల ఆధ్వర్యంలో వినాయకుడ్ని ప్రతిష్ఠించి సర్వాంగ సుందరమైన మందిరాన్నికూడా నిర్మించాడు!" గణేశపురాణ ప్రవచనం చేసాడు. గణపతి దీక్షలను భక్తులకు ఇప్పించాడు. అంటూ విశ్వామిత్రుడిలా అన్నాడు. "ఓ రాజా! నీ అభీష్టం మేరకు భల్లూలవినాయకుని చరిత్రనూ యావత్తూ వినిపించాను. ఎవరైతే పరమపావనమూ, శుభకరమూ అయిన ఈ కథను శ్రద్ధాభక్తులతో వింటారో వాళ్ళు పాపాలన్నిటినుండీ విముక్తులై, తాము కోరుకున్నవాటిని తప్పక పొందుతారు!"

ఇది శ్రీ గణేశపురాణం (22 వ అధ్యాయం) ఉపాసనాఖండంలోని 'భల్లూలవినాయక కథనం'

నైవేద్యం:

ఇప్పుడు స్వామి వారికి నైవేద్యం సమర్పించాలి.

ఓం భూర్భువస్సువః ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య భీమహి భియో యోనః ప్రచోదయాత్ | సత్యంత్యరైన పరిషించామి, అమృతమస్తు అమృతోపస్తరణమసి శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః నైవేద్యం సమర్పయామి.

ఓం ప్రాణాయస్వాహా, ఓం అపానాయస్వాహా, ఓం వ్యానాయ స్వాహా, ఓం ఉదానాయ స్వాహా, ఓం సమానాయ స్వాహా, ఓం బ్రహ్మణే నమః, మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి, అమృతాపిథానమసి, ఉత్తరాపోశనం సమర్పయామి. అని గణపతికి నివేదన సమర్పించాలి.

తాంబూలం:

తాంబూలం సమర్పయామి. ఇప్పుడు తాంబూలం సమర్పించాలి.

తాంబూల చర్వణానంతరం శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి.

నీరాజనం:

ఇప్పుడు మంగళహారతి ఇవ్వాలి. శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః ఆనంద కర్పూరనీరాజనం దర్శయామి.

నీరాజనానంతరం శుద్ధ ఆచమనీయం సమర్పయామి. నమస్కరోమి. హరపార్వతీపుత్రాయ నమః

(ఎప్పుడూ ఆనందకర్పూర నీరాజనం ఇచ్చాక కాసిని నీళ్ళు స్వామి వారి మీద పోయ్యాలి.)

సంకటనాశన గణేశ స్తోత్రము

నారద ఉవాచ:

ఫలశ్రుతి

ప్రణమ్య శిరసా దేవం గౌరీపుత్రం వినాయకం	ద్వాదశైతాని నామాని త్రిసంధ్యం యః పఠేన్నరః
భక్తావాసం స్మరేన్నిత్యం ఆయుః కామార్థ సిద్ధయే	న చ విఘ్నభయం తస్య సర్వసిద్ధికరం ప్రభో
ప్రథమం వక్రతుండంచ ఏకదంతం ద్వితీయకం	విద్యార్థి లభతే విద్యాం ధనార్థి లభతే ధనం
తృతీయం కృష్ణపింగాక్షం గజవక్త్రం చతుర్థకం	పుత్రార్థి లభతే పుత్రాన్ మోక్షార్థి లభతే గతిమ్
లంబోదరం పంచమంచ షష్ఠం వికట మేవచ	జపేత్ గణపతి స్తోత్రం షడ్విర్యాసైః ఫలం లభేత్
సప్తమం విఘ్నరాజంచ ధూమ్రవర్ణం తథాష్టమం	సంవత్సరేణ సిద్ధించ లభతే నాత్ర సంశయః
నవమం ఫాలచంద్రంచ దశమంతు వినాయకం	అష్టభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యశ్చ విభిత్వా యః సమర్పయేత్
ఏకాదశం గణపతిం ద్వాదశంతు గజాననమ్	తస్య విద్యా భవేత్సర్వా గణేశస్య ప్రసాదతః

శ్రీ గణేశ భుజంగ స్తోత్రం

రణత్క్షుద్రఘంటానినాదాభరామం
చలత్తాండవోద్గండవత్పద్మతాళం |
లసత్తుందిలాంగోపరివ్యాళహారం
గణాధీశమీశానసూనుం తమీదే || 1 ||
ధ్వనిధ్వంసవీణాలయోల్లాసివక్త్రం
స్ఫురచ్ఛుండదండోల్లనబ్జీజపూరం |

గళద్ధర్పసౌగంధ్యలోలావిమాలం
గణాధీశమీశానసూనుం తమీదే || 2 ||
ప్రకాశజ్వపారక్తరత్నప్రసూన-
ప్రవాళప్రభాతారుణజ్యోతిరేకం |
ప్రలంబోదరం వక్రతుండైకదంతం
గణాధీశమీశానసూనుం తమీదే || 3 ||

విచిత్రస్ఫురద్రత్నమాలాకిరీటం
 కిరీటోల్లసచ్చంద్రరేఖావిభూషం |
 విభూషైకభూషం భవద్వంసహేతుం
 గణాభీశమీశానసూనుం తమీదే || 4 ||
 ఉదంచద్భజావల్లరీదృశ్యమూలో-
 చ్చలద్భూలతావిభ్రమభ్రాజదక్షం |
 మరుత్సృందరీచామరైః సేవ్యమానం
 గణాభీశమీశానసూనుం తమీదే || 5 ||
 స్ఫురన్నిఘ్నరాలోలపింగాక్షితారం
 కృపాకోమలోదారలీలావతారం |
 కళాబిందుగం గీయతే యోగివర్త్యః
 గణాభీశమీశానసూనుం తమీదే || 6 ||

యమేకాక్షరం నిర్మలం నిర్వికల్పం
 గుణాతీతమానందమాకారశూన్యం |
 పరం పారమోంకారమామ్నాయగర్భం
 వదంతి ప్రగల్భం పురాణం తమీదే || 7 ||
 చిదానందసాంద్రాయ శాంతాయ తుభ్యం
 నమో విశ్వకర్త్రే చ హర్త్రే చ తుభ్యం |
 నమోఽనంతలీలాయ కైవల్యభాసే
 నమో విశ్వబీజ ప్రసీదేశసూనో || 8 ||
 ఇమం సంస్తవం ప్రాతరుత్థాయ భక్త్యా
 పఠేద్యస్తు మర్త్యో లభేత్సర్వకామాన్ |
 గణేశప్రసాదేన సిద్ధ్యంతి వాచో
 గణేశే విభౌ దుర్లభం కిం ప్రసన్నే || 9 ||

ఇతి శ్రీ మచ్చంకరాచార్య కృత శ్రీ గణేశ భుజంగమ్ ||

మంత్రపుష్పం:

మంత్రపుష్పానికి రెండు పూలు మరియు అక్షతలు చేతితో పట్టుకోవాలి.
 వక్రతుండ మహాకాయ కోటి సూర్య సమప్రభ | నిర్విఘ్నం కురుమే దేవ సర్వ కార్యేషు సర్వదా ||
 శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః సువర్ణ దివ్య మంత్రపుష్పం సమర్పయామి (అక్షతలు, పువ్వులు స్వామి పాదాలపై వేయాలి).

ఆత్మప్రదక్షిణ:

తరువాత అక్షతలు తీసుకొని ప్రదక్షిణ నమస్కారాన్ సమర్పయామి అని స్వామి పాదాల దగ్గర ఉంచాలి.
 ఆత్మ ప్రదక్షిణం చెయ్యాలి. తమ చుట్టూ తాము తిరుగుతారు.
 యానికానిచ పాపాని జన్మాంతర కృతానిచ | తానితాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణ పదే పదే ||
 పాపాః ఆహం పాప కర్మాహం పాపాత్మా పాప సంభవః | త్రాహిమాం కృపయా దేవ శరణాగతవత్సల ||
 అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ | తస్మాత్ కారుణ్య భావేన రక్ష రక్ష గణాధిప ||
 ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారం సమర్పయామి.

(మగవాళ్ళయితే పాపః అహం పాపాహం అనాలి. స్త్రీ లయితే పాపాః అని అనాలి. సహజంగా పుంలింగం వాడినంత మాత్రాన ఇక్కడ దోషం ఏమీ లేదు. మనం నేను అనుకున్నంత వరకు మనకు పాపం ఉంటుంది కాబట్టి మనం పాపాత్ములమే. ఈ విధంగా ఆయనకి ఆత్మ ప్రదక్షిణ నమస్కారం సమర్పించాము.)

ఇప్పుడు అక్షతలు తీసుకుని చేతిలో నీళ్ళు వేసుకుని మయాదేవా అని అనుకుని అక్షతలు నీళ్ళు కూడా పళ్ళెంలో వదిలి పెట్టాలి. (మగవారు చేతిలో అక్షతలు తీసుకొనగా, భార్య అతని చేతిలో నీరు పోయాలి.)

మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తి హీనం గణాధిప | యత్పూజితం మయాదేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే ||

అనయా ధ్యానావాహనాది షోడశోపచార పూజాం కరిష్యే

సర్వాత్మకః శ్రీ మహాగణాధిపతిః సుప్రీతః సుప్రసన్నో వరదో భవతు

ఏతత్ఫలం శ్రీ మహాగణాధిపతి పాదారవిందార్పణమస్తు.

శ్రీ మహాగణాధిపతి దేవతా ప్రసాదం శిరసాగృహ్ణామి. (తరువాత వినాయకునికి పూజ చేసిన అక్షతలు తీసుకుని తల మీద వేసుకోవాలి.)

ఉద్వాసన:

ఇప్పుడు స్వామివారికి ఉద్వాసన చెప్పాలి. అంటే పైకి ఒకసారి ఎత్తి క్రింద పెట్టాలి.

ఓం యజ్ఞేన యజ్ఞమయజంత దేవాస్తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యాసన్

తేహనాకం మహిమానస్స చంతే యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్సంతి దేవాః

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః యథాస్థానం ప్రవేశయామి. క్షేమార్థే పునరాగమనాయచ.

శ్రీ వరసిద్ధి వినాయక పూజా సంపూర్ణం

సర్వం శ్రీ గురుచరణారవిందార్పణమస్తు

బలం గురోః ప్రవర్తతాం

సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు